

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ

INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Ocak 2020 / January 2020

19. Sayı / Issue 19

4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

BAKAN GÜL, AVRUPA PARLAMENTOSU ÜYESİ TÜRKİYE RAPORTÖRÜ NACHO SANCHEZ AMOR'U KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES NACHO SANCHEZ AMOR,
MEMBER OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND RAPPORTEUR ON TURKEY

AVRUPA KONSEYİ HELP ONLINE EĞİTİM PROGRAMI AÇILIŞ TOPLANTISI

COUNCIL OF EUROPE HELP ONLINE TRAINING
PROGRAMME OPENING MEETING

MYANMAR ALEYHİNE ACILAN SOYKIRIM DAVASINDA ULUSLARARASI ADALET DİVANININ TEDBİR KARARI

INJUNCTION OF INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE
IN THE GENOCIDE CASE AGAINST MYANMAR

BU SAYIDA / IN THIS ISSUE

Sahibi / The Owner

Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü Adına

Directorate General For Foreign
Relations & Eu Affairs

Kasım ÇİÇEK

Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu / Editorial Board

Başkan / Head

Mustafa Tayip ÇİÇEK

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Üyeler / Members

Dr. Gökçen TÜRKER

Daire Başkanı / Head of Department

Selahattin DOĞAN

Daire Başkanı / Head of Department

Dr. Ahmet ULUTAŞ

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Zehra Cansu ORHAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Gökçen ÇEVİK

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Z.Fulya DAŞKIN

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Ayla SERÇE

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

M.Şeyda KARACA

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Tercüme / Translation

Betül DEMİR

Gülgün HAMAK

Berkan SEYHAN

Burhan BİLGİN

Adem ŞENSES

Dilara TİMUR

Saygın KARABIYIK

Tasarım - Dizgi / Graphic - Design

Öner ÇINAR

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad.

Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA

Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen görüşler yazarına aittir.

The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

KASIM ÇİÇEK

SUNUŞ / IN THIS ISSUE

BAKAN GÜL, MOĞALISTAN BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ
MINISTER GÜL RECEIVES AMBASSADOR OF MONGOLIA

**BAKAN GÜL, AVRUPA PARLAMENTOSU ÜYESİ
TÜRKİYE RAPORTÖRÜ NACHO SANCHES AMOR'U KABUL ETTİ**
MINISTER GUL RECEIVES NACHO SANCHEZ AMOR, MEMBER OF THE
EUROPEAN PARLIAMANTAND RAPPORTEUR ON TURKEY

GÖKHAN ERDOĞAN
AVRUPA KONSEYİ GEÇİCİ SÜRELİ YAPAY ZEKÂ KOMİTESİ
AD HOC COMMITTEE ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE – CAHAİ

BAKAN YARDIMCISI KUŞ, SLOVAKYA RESEPSİYONUNA KATILDI
DEPUTY MINISTER UĞURHAN KUŞ PARTICIPATES IN SLOVAKIAN RECEPTION

SELAHATTİN DOĞAN
TÜRKİYE-LİBYA DENİZ SINIR ANLAŞMASININ HUKUKİ DEĞERLENDİRİLMESİ
A LEGAL EVALUATION OF TURKEY-LIBYAMARITIME BOUNDARY AGREEMENT

AVRUPA KONSEYİ HELP ONLINE EĞİTİM PROGRAMI AÇILIŞ TOPLANTISI
COUNCIL OF EUROPE HELP ONLINE TRAINING PROGRAMME OPENING MEETING

YETKİN ERGÜN
**MYANMAR ALEYHİNE ACILAN SOYKIRIM DAVASINDA
ULUSLARARASI ADALET DİVANININ TEDBİR KARARI**
INJUNCTION OF INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE
IN THE GENOCIDE CASE AGAINST MYANMAR

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ YETKİLİLERİNİN HOLLANDA ÇALIŞMA ZİYARETİ
OFFICIALS OF OUR DIRECTORATE GENERAL
REALISES A STUDY VISIT TO THE NETHERLANDS

TAYYİP EROĞLU
AVRUPA BİRLİĞİNDE CEZAÎ KONULARDA ADLİ İŞBİRLİĞİ
JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS IN THE EUROPEAN UNION

ÇİN HEYETİ İLE GÖRÜŞME GERÇEKLEŞTİRİLDİ
A MEETING WAS HELD WITH THE CHINESE DELEGATION

ZEYNEP KUZU
AVRUPA BİRLİĞİ'NDE İADE HUKUKU
EXTRADITION LAW IN THE EUROPEAN UNION

TUĞRUL UZUN
**ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ SAVCISININ
MAVİ MARMARA VE FİLİSTİN İLE İLGİLİ KARARLARI**
DECISIONS OF THE PROSECUTOR OF INTERNATIONAL
CRIMINAL COURTON MAVİ MARMARA AND PALESTINE

AVRUPA BİRLİĞİ UYUM BÜROSU
EUROPEAN UNION HARMONIZATION BUREAU

1

2

3

4

8

10

19

20

26

28

33

34

39

46

SUNUŞ \ IN THIS ISSUE

Kıymetli okurlarımız,

Yeni bir sayı ile karşınızdayız. Gerek birimimizden haberlere gerekse tematik makalelere yer verdiğimiz bu Bültenin, her geçen sayıda daha da gelişmesi ve ilgilenenlere daha fazla katkı sağlaması en büyük arzumuzdur. Hâlihazırda 19 uncu sayıya ulaşan Bültenimizin 2020 yılında da aynı anlayışla hazırlanmaya devam edileceğini belirtmek isterim.

Çok taraflı diplomasi ürününü olan çok taraflı sözleşmelere ve karşılıklı işbirliğine duyulan ihtiyaç, küreselleşen ve fiziki sınırların birçok olgu için kalktığı dünyamızda giderek daha fazla hissedilmektedir. Bu noktada, uluslararası mecrada hakların meşru zeminde aranabilmesi için en önemli aygıtlardan biri olan uluslararası hukuka ilişkin ülkemiz hukuk çevrelerindeki farkındalığın artması önem taşımaktadır.

Ülkemizin dışı açılmasıyla birlikte giderek daha da yoğunlaşan adli işbirliğinin yürütülmesinde her yıl olduğu gibi geçtiğimiz 2019 yılında da her türlü gayret ve fedakarlığı gösteren birimimiz personeli ile yurt çapındaki adli makamlarımıza, emek ve gayretleri için teşekkürü borç bilirim. Umut ederim 2020 yılı adli işbirliği açısından olumlu gelişmelerin yaşandığı ve hukukun üstünlüğü temelinde daha sıkı işbirliğinin sağlandığı bir yıl olsun.

Bu sayıda Genel Müdürlüğümüzde hizmet içi eğitim faaliyetleri kapsamında 8 Ocak 2020 tarihli konferans marjında "Mülteci Hukuku" temalı sunuma ilişkin habere yer verdik. Aynı zamanda bu sayıda, yapay zeka konusunda Avrupa Konseyi bünyesinde son dönemde meydana gelen gelişmelere, Avrupa Birliği'nin cezai konularda adli işbirliği bakımından geldiği aşamaya ilişkin bir çalışmaya, Gambiya'nın Myanmar aleyhine Uluslararası Adalet Divanına yaptığı başvuru konusundaki son gelişmelere, Uluslararası Ceza Mahkemesinin Mavi Marmara ve Filistin ile ilgili kararlarına, Türkiye ile Libya arasında imzalanan deniz sınırı anlaşmasına, Avrupa Birliği iade hukuku hakkındaki bilgilere yer veren çalışmalarını da Bültenimizde bulacaksınız.

Bu vesileyle Bültende emeği geçen değerli mesai arkadaşlarıma samimi çabaları için teşekkür ederken, Bültenin ilgilenenlere faydalı olmasını temenni ediyor ve 2020 yılının aziz milletimize ve tüm insanlığa iyilik ve güzellikler getirmesi dileğiyle, en içten selam ve saygılarımı sunuyorum.

Dear Readers,

We are meeting with you in this new issue. It is our greatest desire that this Bulletin, in which both news from our Department and thematic articles are included, improves with every new issue further and makes a bigger contribution for those interested. I would like to point out that our Bulletin, which has already reached its 19th issue, will continue to be prepared in 2020 with the same understanding.

The need for multilateral agreements and mutual cooperation, the products of multilateral diplomacy, has been increasingly felt in our globalising world in which physical borders were removed in terms of many facts. At this point, in order to ensure that rights can be claimed on a legitimate ground in the international arena, it is of importance to raise awareness among the legal communities in our Country about the international law, one of the most important instruments.

I would like to express my gratitude to the officials from our Department and judicial authorities across the Country for their efforts and commitment in 2019, as they do every year, in carrying out the judicial cooperation that intensifies further with Turkey's opening up to foreign countries. I hope that 2020 will be a year in which positive developments occur in terms of judicial cooperation and a closer cooperation is established based on the rule of law.

In this issue, within the scope of in-service training activities in our Directorate General, we listened to the comprehensive statements delivered by Prof. Dr. Ahmet Hamdi Topal, Rector at Kastamonu University, during the presentation on "Refugee Law" at the conference on 8 January 2020. Furthermore, you may find in this issue the works including recent developments occurred in the Council of Europe in the matter of artificial intelligence, a study concerning the stage reached by European Union in relation to the judicial cooperation in criminal matters, recent developments on the application lodged by Gambiya at the International Court of Justice against Myanmar, International Criminal Court's decisions on the Mavi Marmara and Palestine, Maritime Boundary Delimitation Agreement concluded between Turkey and Libya and information about EU legislation on extradition.

I take this opportunity to thank my dear colleagues having contributed to this Bulletin for their sincere efforts and hope that the Bulletin will be beneficial for those interested. I present my sincere compliments wishing that 2020 will bring welfare and wellbeing for our august nation and all humanity.

Kasım ÇİÇEK

Genel Müdür / General Director

BAKAN GÜL, MOĞALİSTAN BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES AMBASSADOR OF MONGOLIA

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, Moğolistan'ın Ankara Büyükelçisi Bold RAVDAN ve beraberindeki heyeti 11 Eylül 2019 tarihinde makamında kabul etmiştir.

Nezaket ziyareti kapsamında gerçekleşen görüşmede; diplomatik ilişki kurulması üzerinden 50 yıl geçmiş olmasının önemi vurgulanarak adli işbirliği ve terörle mücadele konularında yakın temasın hassasiyetle devam ettirileceği belirtilmiş, mevcut iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

The Minister of Justice Mr Abdulhamit GÜL received Mr Bold RAVDAN, the Ambassador of Mongolia to Ankara, and his accompanying delegation on 11 September 2019.

At the talk within courtesy visit paid, the importance of the fact that it has been 50 years since the establishment of diplomatic relations was emphasised. It was stated that the close contact on legal cooperation and fight against terrorism will maintain with utmost care and it was agreed that the current relations will be further improved.

KATAR BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

AMBASSADOR OF QATAR PAYS A VISIT

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, Katar Devleti Ankara Büyükelçisi Salem Mubarak EL-SHAFİ ve beraberindeki heyeti 25 Eylül 2019 tarihinde kabul etmişlerdir.

Bakan GÜL, Katar ülkesine 2018 yılında Arapça dil eğitimi kapsamında gönderilen hakim-savcılarının eğitimleri konusundaki memnuniyetlerini dile getirmiştir. Nezaket ziyareti kapsamında gerçekleşen görüşmede mevcut iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi ve ileride gerçekleştirilecek müşterek çalışmalar hakkında fikir teatisinde bulunulmuştur.

The Minister of Justice, Mr Abdulhamit GÜL, received Mr Salem Mubarak EL-SHAFİ, Ambassador of the State of Qatar to Ankara, and his accompanying delegation on 25 September 2019.

Mr GÜL expressed his pleasure with regard to the training of judges and prosecutors who

were sent to Qatar within the scope of training on the Arabic language in 2018. In the meeting organised within the scope of a courtesy visit, the parties exchanged ideas on the further improvement of the existing good relations and joint works to be carried out in the future.

BAKAN GÜL, AVRUPA PARLAMENTOSU ÜYESİ TÜRKİYE RAPORTÖRÜ NACHO SANCHES AMOR'U KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES NACHO SANCHEZ AMOR, MEMBER
OF THE EUROPEAN PARLIAMANTAND RAPPORTEUR ON TURKEY

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, Avrupa Parlamentosu üyesi ve Türkiye Raportörü Sayın Nacho Sanchez AMOR ve beraberindeki heyeti 23 Ocak 2020 tarihinde kabul etmiştir.

Görüşmede Türkiye - Avrupa Birliği ilişkilerine ve katılım sürecine verilen önem, Yargı Reformu Strateji Belgesi, yeni insan hakları eylem plânı çalışmaları, terörle mücadele, birinci yargı paketinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yasalaşması, hâkim ve savcıların

terfilerinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesince verilen kararların da göz önünde bulundurulacağına ilişkin Hâkimler ve Savcılar Kurulu'nun ilke kararı gibi konular gündeme gelmiştir.

Söz konusu görüşmede Bakan Yardımcımız Sayın Uğurhan KUŞ ve Bakanlığımız yetkilileri hazır bulunmuşlardır.

The Minister of Justice, Mr Abdulhamit GÜL, received Mr Nacho Sanchez AMOR, Member of the European Parliament and Rapporteur on Turkey, and his accompanying delegation on 23 January 2020.

In the meeting, issues such as the following were discussed: the importance attached to the relations between Turkey and the European Union and the accession process, the Judicial Reform Strategy Document, works on the new human rights action plan, counter-terrorism, first judicial package's passing the Grand National Assembly of Turkey to become a law, framework of the Council of Judges and Prosecutors regarding the fact that during the review of the promotions of judges and prosecutors, judgements of the European Court of Human Rights and the Constitutional Court will be taken into account.

Deputy Minister Mr Uğurhan KUŞ and officials of the Ministry of Justice were present in the meeting.

GÜL, SIRBİSTAN ULUSAL MECLİS YETKİLİLERİNİ KABUL ETTİ

MR GÜL RECEIVES REPRESENTATIVES FROM NATIONAL ASSEMBLY OF SERBIA

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, Sırbistan Cumhuriyeti Ulusal Meclisi Dışişleri Komisyonu Başkanı Sayın Zarko OBRADOVIĆ ve beraberindeki heyeti 24 Ekim 2019 tarihinde Bakanlığımızda kabul etmiştir.

The Minister of Justice, Mr Abdulhamit GÜL, received Mr Zarko OBRADOVIC, the President of Foreign Affairs Commission of the National Assembly of the Republic of Serbia, and his accompanying delegation on 24 October 2019.

Yapılan görüşmede, Sırbistan - Türkiye Karma Ekonomik Komisyonu Eş Başkanı olan Sayın Bakanımız ile Sırbistan Cumhuriyeti Ulusal Meclisi Dışişleri Komisyonu Başkanı Sayın Zarko OBRADOVIĆ, iki ülke arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin daha da geliştirilmesine yönelik karşılıklı görüş alışverişinde bulunmuştur.

Görüşmede ayrıca, terörizmle uluslararası mücadelenin önemi üzerinde durularak mevcut adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

In the meeting, Mr Minister, the Co-Chair of Serbia - Turkey Mixed Economic Commission, and Mr Zarko OBRADOVIC, the Chairman of Foreign Affairs Commission of the National Assembly of the Republic of Serbia, exchanged ideas on further improvement of economic and commercial relations between two countries.

In addition, in the meeting, the importance of international fight against terrorism was underlined and it was agreed that the existing judicial cooperation is further strengthened.

Yapay Zekâ kavramı, bir kısım teori, bilim ve teknik sayesinde, makinelerin (bilgisayar veya bilgisayar kontrolündeki bir robot) insanoğlunun özellikle bilişsel kabiliyetlerini insanlara benzer şekilde yerine getirme kabiliyeti olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte yapay zekânın, üzerinde hemfikir olunan bir tanımı bugün itibarıyla bulunmamaktadır. Halihazırda kullanılan ve gelecekte ulaşılabilecek planlanan yapay zekâ teknolojisinin hukuk enstrümanları ile düzenlenmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Bu durumun ortaya çıkardığı ihtiyacı gören birçok sivil inisiyatif-oluşum tarafından bazı devletlerin desteği ile üretilecek yapay zekâ ürünlerin, tabii olması gereken düzenlemelerin neler olacağı konusunda çeşitli ilke, görüş veya tavsiyelerin içerisinde yer aldığı ve ülkeler ya da kişiler için bağlayıcılığı bulunmayan yaklaşık 200'den fazla metin kaleme alınmış bulunmaktadır. Buna karşılık, Japonya, ABD, Avustralya,

Kanada gibi ülkeler yanında OECD, Avrupa Komisyonu ve Avrupa Konseyi gibi uluslararası kuruluşlar da yapay zekâ konusunda bağlayıcı olmayan etik kurallar, tavsiyeler ve ilkeler içeren taslak kılavuz, bildirme veya tavsiye şeklinde metinler yayımlamışlardır.

Tüm bu gelişmelere ilaveten yapay zekâ hakkında uluslararası seviyede bir düzenleme yapılması gerekliliği ve imkânının bulunup bulunmadığına ilişkin çalışmaları yapmak üzere; Ülkemizin de üyesi bulunduğu Avrupa Konseyi'nin çatısı altında kurulan Geçici Süreli Yapay Zekâ Komitesi - Ad Hoc Committee on Artificial Intelligence (CAHAI) Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi tarafından 11 Eylül 2019 tarihinde kabul edilen görev tanımına uygun olarak geçici süreliğine kurulmuştur.

The notion of artificial intelligence is defined as the ability of machines (computers or a robot controlled by the computer) to perform the abilities of mankind, specifically cognitive skills, similar to humans thanks to certain theories, science and technology. In the meantime, there is not a consensus about the definition of artificial intelligence as of today. It is an inevitable obligation for artificial intelligence technology which is already in use and planned to be reached in the future, to be regulated through law instruments.

Having no binding effect for the countries or persons, there are over 200 hundred texts that include various principles, views and advices regarding what the regulations that the artificial intelligence products,

which will be produced through the support of certain states by a number of civil initiative organizations that are aware of the need caused by this situation, will be subject to.

On the other hand, international organizations such as OECD, European Commission and Council of Europe besides countries such as Japan, the USA, Australia and Canada have also published texts in the form of draft guidelines, declarations and advice containing nonbinding ethical rules, recommendations and principles concerning artificial intelligence.

In addition to all these advancements, for the purpose of conducting works regarding the necessity of a regulation on artificial intelligence at international level and whether it is possible; set up within the body of the Council of Europe (CoE), of which the Republic of Turkey is a member, Ad Hoc1 Committee on Artificial Intelligence, was established temporarily pursuant to decision approved by the Committee of Ministers of the Council of Europe on September 11, 2019.

Bakanlar Komitesi, CAHAI'yi, Avrupa Konseyi'nin insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğü standartlarına dayanan bir yapay zekânın geliştirilmesi, tasarlanması ve uygulanmasına ilişkin yasal çerçevenin yapılabirlik ve potansiyel unsurlarını 31 Aralık 2021 tarihine kadar geniş kapsamlı ve çok paydaşlı istişareler temelinde incelemekle görevlendirmiştir. Ayrıca Komite, 31 Mayıs 2020 tarihine kadar, gelecekteki eylemler için özel öneriler ve gerekirse çalışma yöntemleri hakkında Bakanlar Komitesine sunulmak üzere bir ilerleme raporu hazırlama görevini de üstlenmiştir.

CAHAI aracılığıyla yürütülecek çalışmalarda, yapay zekâ teknolojilerinin insan hayatına olan etkilerine yönelik bir yasal çerçeve çizilmesinin mümkün olup olmadığı, bunun uluslararası bir sözleşmeye evrilip evrilemeyeceği ve son olarak bu konunun ulusal hukuklarda düzenlenmesinin gerekip gerekmediği incelenecektir. Bu bağlamda, öncelikle yapay zekâ konusunda yumuşak hukuk (soft law) düzenlemeleri ele alınarak yumuşak hukuk ve etik ilkelerden bağlayıcı bir yasal çerçeveye ulaşılabirlik ulaşılamayacağına karar verilecektir.

Yılda iki kez genel kurul toplantısı yapacak olan CAHAI'nin 18-20 Kasım 2019 tarihleri arasında Strazburg'da yapılan ilk genel kurul toplantı oturumlarına 40'tan fazla ülkenin temsilcilerinin yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Avrupa Konseyi'nin bazı komite temsilcileri, İnsan Hakları Komiseri, Avrupa Birliği komite temsilcileri, gözlemci olarak Vatikan'dan bir temsilci, Birleşmiş Milletlerin farklı alt kuruluş temsilcileri ve Microsoft gibi bir kısım özel şirket temsilcileri de katılım göstermiştir.

Konsey'e üye ülkeler, CAHAI genel kurulu toplantısına fazla sayıda temsilci göndermek suretiyle yapay zekâ konusundaki yoğun ilgilerini göstermişlerdir. Bu kapsamda örneğin, İspanya sekiz temsilci, Almanya, Norveç, Finlandiya ve Rusya gibi ülkeler dörder, diğer ülkeler ise çoğunlukla üçer temsilci ile katılım sağlamıştır. Ülke temsilcilerinin çoğunluğu Adalet Bakanlıkları adına katılım gerçekleştirmekle birlikte ülke heyetlerinde, Bilim İnovasyon ve Üniversiteler

The Committee of Ministers instructed the CAHAI to examine the feasibility and potential elements, on the basis of extensive multi-stakeholder consultations, of a legal framework for the development, design and application of artificial intelligence, based on the CoE's standards on human rights, democracy and the rule of law until December 31, 2021. In addition, the Committee undertook the responsibility of preparing a progress report on specific proposals for future actions and working methods, if needed, to be presented to the Committee of Ministers until May 31, 2020.

Specifically on the activities to be conducted through the CAHAI will be examined, whether it is possible to determine a legal framework for the impacts of the artificial intelligence technologies on the human life, whether this can be converted into an international convention, and finally whether the regulation of this matter within national laws is needed. Within this context, the matter whether it is possible to reach a binding legal framework in terms of soft law² and ethical principles by addressing primarily soft law regulations on artificial intelligence, will be addressed and evaluated.

Besides the representatives of over 40 countries, certain committee representatives of European Court of Human Rights and CoE, Commissar for Human Rights, committee representatives of European Union, representative from Vatican as an observer, representatives of several subsidiary organs of United Nations, and representatives of private companies such as Microsoft participated in the first plenary sessions of the CAHAI that will hold plenary sessions twice a year, held in Strasbourg between 18-20 November, 2019.

The member states of the CoE showed a great deal of interest on artificial intelligence by means of sending a large number of representatives to the plenary meeting of CAHAI. Within this scope, for instance, eight representatives from Spain, four representatives each from Germany, Norway, Finland and Russian Federation, and mostly three representatives each from the other countries participated. Notwithstanding that most of the representatives of the countries at-

Bakanlığı, Ekonomi ve İş Bakanlığı, Ekonomik Gelişmeler Bakanlığı, Dijital Yönetim Bakanlığı, Ulaşım ve İletişim Bakanlığı, Eğitim ve Araştırma Bakanlığı gibi farklı Bakanlıklardan da temsilciler yer almıştır.

18-20 Kasım tarihlerindeki toplantı oturumlarında CAHAI'nin yönetimi ve bürolardaki pozisyonlar için seçimler yapılmıştır. CAHAI'nin Başkanlık pozisyonuna Slovenya tarafından gösterilen aday seçilmiştir. Belçika'nın adayı, Başkan Yardımcısı; Almanya, İsviçre, Estonya, İtalya ve Fransa'nın adayları ise Büro Üyeleri olarak seçilmişlerdir. Bir yıllık dönem için seçilen bu kişiler yeniden seçilebilme hakkına sahiptir.

CAHAI, sekretarya vasıtasıyla çalışmalarında çoğunlukla ülkeler veya diğer kuruluşlarla istişareler yoluyla bilgiler ve öneriler toplayacaktır. Bu işlem yazılı veya sözlü olabilmektedir.

Bu kapsamda örneğin, 1. Genel Kurul toplantı oturumları esnasında alınan karar uyarınca CAHAI sekretaryası tarafından ülke delegelerine, yapay zekâ konusunda ülkelerindeki hukuksal duruma ilişkin bilgi sağlamaları amacıyla bir sualname gönderilmiştir.

Sualname ile ülkelerin, yapay zekâ konusundaki mevzuatı, yapay zekâyâ uygulanabilecek düzenlemeleri, yumuşak hukuk ve etik ilkelerinin bulunup bulunmadığı, ulusal veya sektörel seviyede yapay zekâ stratejisi ve politikanın olup olmadığı gibi 14 başlık altında ülke cevaplarının Komite sekretaryasına iletilmesi istenmektedir.

tend from the Ministries of Justice, representatives of ministries such as Ministry of Science Innovation and Universities, Ministry of Economy and Labor, Ministry of Economic Development, Ministry of Digital Governance, Ministry of Transport and Communications, Ministry of Education and Research was also included in delegations.

The elections were held for the positions in the board of the CAHAI and bureaus during the plenary sessions between November 18-20. The candidate who is nominated from Slovenia is elected for the chair position. The candidate of Belgium was elected as the Vice Chair, and the candidates of Germany, Switzerland, Estonia, Italy and France were elected as Bureau members. These people, who are elected for a one-year term, can be reelected.

The CAHAI will mostly gather information and advices through consultations with countries and other organizations on the activities to be conducted through the agency of secretariat. This procedure can be either written or oral.

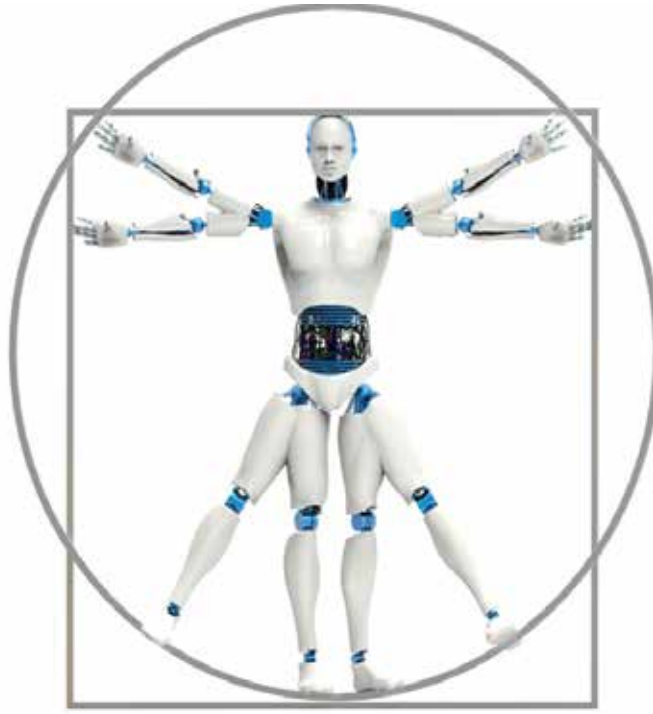
Within this scope, for instance, pursuant to the decision taken during the first plenary session, a questionnaire has been transmitted to delegates of the countries with a view for them to provide information regarding the legal conditions with respect to artificial intelligence.

By the questionnaire, country responses under 14 headlines such as the legislation of the countries on artificial intelligence, regulations that can be applied to artificial intelligence, whether these countries have soft law and ethical principles, and the strategy and policy of artificial intelligence at international and sectoral level are asked to be conveyed to the Committee Secretariat.

Komite tarafından yapay zekânın uluslararası bağlayıcı bir düzenlemeye ihtiyacı olduğuna dair bir belgenin Bakanlar Komitesine sunulması halinde Bakanlar Komitesi tarafından yapay zekâ konusunda bir sözleşme yapılması çalışmalarını yürütmek üzere CAHAI'nin görevlendirilmesi de mümkün gözükmektedir. Henüz böyle bir somut belge bulunmamakla birlikte yapay zekânın günümüz insanının ihtiyaç duyduğu hemen her alanda kullanımına dair gelişmelerin yaşandığına şahit olmaktayız. Yapay zekâ kullanan varlıkların doğuracağı etkilere ilk başta bölgesel ölçekte de olsa hukuki bir düzenlemeyle insanlığın ortak cevap vermesi gerekliliği nedeniyle CAHAI'nin bu alanda belki de ilk uluslararası bağlayıcı bir belgeyi kaleme alması pek muhtemel gözükmektedir.

Bu konudaki uluslararası bir sözleşmenin, kabul eden ülkelerde uygulanma durumunu gözetleyen bir denetim mekanizmasının da kurulması gündeme gelebilecektir. Örneğin, 198 Sayılı Suç Gelirlerinin Aklanması, Araştırılması, El Konulması, Müsaderesi ve Terörizmin Finansmanına İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesinin, kabul eden ülkelerde uygulanmasını gözetleyen Taraf Devletler Konferansı isimli denetlemeden sorumlu bir organı bulunmaktadır. Yine tarafı bulunduğumuz Avrupa Konseyi Sanal Ortamda İşlenen Suçlar Sözleşmesinin 23. ve 35 maddeleri arasında siber suçlar konusunda uluslararası adli yardımlaşmaya ilişkin özel hükümler düzenlenmiştir. Yapay zekâ konusunda da gerek CAHAI'nin çalışmalarında gerekse sözleşme yapımı aşamasında ayrı bir bölümde uluslararası adli yardımlaşmaya ilişkin görüş ve düzenlemelere yer verileceği öngörülmektedir.

In the case that a document regarding that the artificial intelligence needs an international binding regulation being submitted to the Committee of Ministers, it is likely that the CAHAI will be assigned to conduct the activities to prepare a convention on artificial intelligence by the Committee of Ministers. Although there is not such a tangible document yet, we witness that the developments are experienced concerning the use of artificial intelligence in almost all the fields that people need nowadays. Owing to the requirement that the impacts to be created by entities using artificial intelligence need to be addressed jointly by the humanity through a legal arrangement, although

on a regional level in the first place, it seems highly likely that CHAI will draw up the very first internationally binding document in this field.

In the event that an international convention in this respect enters into force, establishment of an inspection mechanism that monitors the status of implementation in the countries that ratified the convention, may be brought to agenda.

For instance, there is a body named Conference of the States Parties which is responsible for inspecting the implementation of CoE Convention on Laundering, Search, Seizure, and Confiscation of the Proceeds from Crime No.198 in the countries that ratified the convention. Specific provisions regarding mutual legal assistance on cyber crimes are regulated between the articles 23 and 25 of the CoE Convention on Cyber-Crime of which the Republic of Turkey is a party. With respect to artificial intelligence, it is predicted that the opinions and regulations regarding international legal assistance will be included both in the activities of the CAHAI and in a separate part during the formation of convention.

VENEZUELA YÜKSEK ADALET MAHKEMESİ'NİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

VENEZUELAN SUPREME TRIBUNAL OF JUSTICE VISITS THE MINISTRY OF JUSTICE

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, Venezuela Yüksek Adalet Mahkemesi Başkanı Maikel Jose Moreno PEREZ ve beraberindeki heyeti 13 Kasım 2019 tarihinde Bakanlığımızda kabul etmiştir.

Görüşmede, Sayın Bakanımızca, her iki ülke arasında imzalanmış bir sözleşmenin bulunmadığı belirtilerek, iki dost ülke arasında mevcut adli iş birliğinin daha da güçlendirilmesi noktasında suçluların iadesi alanında bir çalışma başlatılması gerektiği hususu dile getirilmiş uluslararası alanda terörizmle mücadelede adli işbirliğinin önemine vurgu yapılmıştır.

The Minister of Justice, Mr Abdulhamit GÜL, received Mr Maikel Jose Moreno PEREZ, the President of Venezuelan Supreme Tribunal of Justice, and his accompanying delegation on 13 November 2019.

In the meeting, Mr Minister expressed that there is no convention signed between two countries in the judicial field and stated that there is a need to initiate works for the issue of extradition in order to strengthen the existing judicial cooperation between two friend countries, and emphasised the importance of judicial cooperation regarding the fight against terrorism in the international area.

BAKAN YARDIMCISI KUŞ, SLOVAKYA RESEPSİYONUNA KATILDI

DEPUTY MINISTER UĞURHAN KUŞ PARTICIPATES IN SLOVAKIAN RECEPTION

Bakan Yardımcımız Sayın Uğurhan KUŞ, 19 Eylül 2019 tarihinde Slovakya'nın Milli Günü ve Silahlı Kuvvetler Günü vesilesiyle Büyükelçilik tarafından düzenlenen resepsiyona katılmıştır.

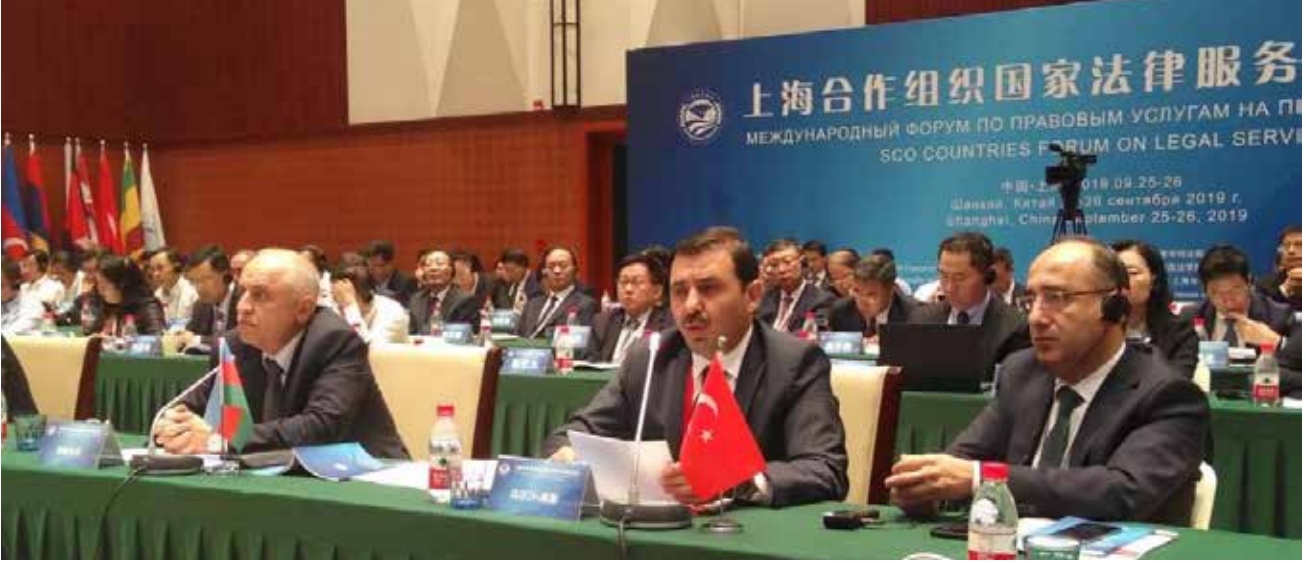
Sayın KUŞ, burada yaptığı konuşmada, Slovakya'nın, Türkiye'nin değerli bir dostu ve müttefiki olduğunu, birbirine ittifakla bağlı olan Türkiye ve Slovakya'nın, savunma ve güvenlik alanında ortak taahhüt altında bulunduğunu, iki ülkenin birçok uluslararası konuda da ortak görüşleri benimsediğini vurgulamıştır.

Deputy Minister Mr Uğurhan KUŞ participated in the reception organised by the Embassy on the occasion of National Day of Slovakia and Armed Forces Day on 19 September 2019.

In his address, Mr KUŞ emphasised that Slovakia is a valuable friend and an ally of Turkey, and that Turkey and Slovakia, bound by alliance, are under joint commitment in the areas of defence and security, and that the two countries embrace the same ideas on many international matters.

ŞANHAY İŞBİRLİĞİ ÖRGÜTÜ YASAL HİZMETLER FORMU SHANGHAI COOPERATION ORGANISATION FORUM ON LEGAL SERVICES

Bakan Yardımcısı Sayın Uğurhan KUŞ başkanlığındaki bakanlığımız heyeti Şanhay İşbirliği Örgütü'nün 25-26 Eylül 2019 tarihinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Şanhay şehrinde düzenlediği Yasal Hizmetler Forumuna katılmıştır.

Forumda katılımcı ülkelerin adalet bakanları ve bakan yardımcılara hitaben bir konuşma yapan Sayın KUŞ, Örgüt'ün gelecekteki vizyonu hakkında perspektif sunarak örgüte üye olan ya da gözlemci veya diyalog ortağı statüsü bulunan ülkeler arasındaki adli işbirliğinin önemine vurgu yapmıştır.

Forum sürecinde Sayın KUŞ, Çin Halk Cumhuriyeti Adalet Bakanı ve Afganistan, İran ve Özbekistan Adalet Bakan Yardımcıları ile de ikili görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde bu ülkelerle aramızdaki adli konular ele alınmıştır.

Delegation of our Ministry, led by Deputy Minister Uğurhan KUŞ, participated in the Forum on Legal Services organised by Shanghai Cooperation Organisation in Shanghai City in the People's Republic of China between 25-26 September 2019.

Mr KUŞ, who addressed the ministers and deputy ministers of the participating countries, provided a perspective about the future vision of the Organisation and emphasised the importance of legal cooperation among member countries or observatory partners, or countries that have the status of dialog partners.

During the forum, Mr KUŞ carried out bilateral meetings with the Minister of Justice of People's Republic of China and Deputy Ministers of Afghanistan, Iran and Uzbekistan. Judicial matters were dealt with during these meetings.

GİRİŞ

Türkiye Cumhuriyeti ile Libya arasında 27 Kasım 2019 tarihinde deniz sınır mutabakat zaptı imzalanmış, akabinde TBMM ve Cumhurbaşkanlığı onay süreçlerinden geçerek 07 Aralık 2019 tarihinde resmi gazetede yayımlanmış ve 08 Aralık 2019 tarihinde de yürürlüğe konmuştur.

Söz konusu anlaşma ile Türkiye ve Libya'nın birbirlerine bakan anakaraları arasında deniz alanlarını belirleyen varsayımsal ortay hat belirlenmiştir. Belirlenen sınır 18 deniz mili (d.m.) uzunluğunda olup Mısır ile muhtemel sınırlara müdahale edilmemiştir.

Aşağıda Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY), Mısır ve İsrail arasındaki anlaşmalarda kabul edilen tezler hilafına Türkiye tarafından savunulan tezlerin ve sonucunda imzalanan bu anlaşmanın hukuki temellerine yer verilecektir.

1. Türkiye'nin Kıta Sahaneliği

Türkiye ilk olarak 2004 yılında Akdeniz'deki kıta sahanlığımız konusunda Birleşmiş Milletlere (BM) bildirimde bulunmuştur. Son olarak 13 Kasım 2019 tarihinde de kıyımızdaki adaların kıta sahanlığını kesici bir etkisinin olmadığı, bu adaların karasularına kadarki alanların tamamının Türkiye'nin kıta sahanlığı kapsamında kaldığı bildirimini yapmıştır.

Bu anlayış kapsamında ve Libya'nın Libya-Malta deniz alanları davasında Uluslararası Adalet Divanına sunduğu tezlerle uyumlu olarak iki ülkenin bir birine bakan yamaçları ile uyumlu olarak 18.6 deniz mili uzunluğunda kıta sahanlığını belirleyen ortay hat 27 Kasım 2019 tarihli metinle tespit edilmiştir.

Bu anlaşma bağlamında ele alınması gereken esas sorun adaların deniz alanlarına sahip olup olamayacağıdır. Adaların karasularına sahip olması hususu teamül hukuku iken (UAD, Katar-Bahreyn, 1992) diğer alanlar açısından bu söylenemez. Bu mesafenin de teamül hukuku olan kısmı 3 d.m. olup 12 d.m. anlaşmayla kabul edilmiştir. Fakat birçok devlet tarafından da uygulanmaktadır.

Türkiye ile Libya Devleti arasında imzalanan bu anlaşma uluslararası hukuk açısından Akdeniz deniz alanları paylaşımında Türkiye'nin duruşunu göstermektedir.

Öte yandan, GKRY'nin Türkiye tarafından tanınmaması nedeniyle Mısır (2007) ve İsrail (2011) ile yaptığı deniz alanları anlaşmalarının Türkiye yönünden hangi hukuki sonuçları olduğu da tartışmalıdır. Keza, GKRY'nin Lübnan

INTRODUCTION

A memorandum of understanding on maritime boundaries was signed between the Republic of Turkey and Libya on 27 November 2019. The memorandum of understanding then went through the approval processes of the Grand National Assembly of Turkey (GNAT) and the Presidency, and was published on the Official Gazette on 07 December 2019 and was put into effect on 08 December 2019.

With this agreement, a presumptive median line identifying the maritime areas between the opposing mainland territories of Turkey and Libya was drawn. The border's length determined is 18 nautical miles (NM) and this border does not interfere with the possible borders with Egypt. The following sections will include the legal basis defended by Turkey in contrary to the agreements signed between Greece, Greek Administration of Southern Cyprus (GASC), Egypt and Israel.

1. The Continental Shelf of Turkey

Turkey made the first notification to the United Nations (UN) on our continental shelf in the Mediterranean Sea in 2004. Lastly, it was notified on 13 November 2019 that the islands on our coasts did not have an intersecting effect on the continental shelf and that all of the areas up to the territorial waters of these islands was under the continental shelf of Turkey.

Within the scope of this understanding and in line with the thesis asserted by Libya to the International Court of Justice (ICJ) on the case concerning the maritime areas between Libya and Malta, a median line of 18.6 nautical miles was created between two countries with the text of 27 November 2019, which identifies the continental shelf in accordance with the opposing sides of the two countries.

The main issue that needs to be addressed in the context of this agreement is whether the islands could have maritime areas or not. Although the issue of islands' having continental shelves is under the customary law (ICJ, Qatar-Bahrain, 1992), this cannot be stated for other areas. 3 NM of the distance in question is under the customary law and 12 NM was accepted with the agreement, and this is implemented by many States.

This agreement signed between Turkey and the State of Libya demonstrates Turkey's stance concerning the sharing of maritime areas in the Mediterranean Sea from the aspect

ile 2007 yılında yaptığı anlaşma Lübnan parlamentosu tarafından onaylanmamıştır.

Bu arada Filistin Devletinin Gazze şeridi dolayısı ile Akdeniz ile sınırı olduğu ve henüz bir münhasır ekonomik bölge ilanı konusunda girişim yapmadığı kaydedilmektedir.

2.Konuya Dair Uluslararası Metinler ve Deniz Yetki Alanları 1958 tarihli Cenevre Sözleşmeleri ile 1982 tarihli Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesi konuya dair sözleşmelerdir.

Cenevre Açık Denizler Sözleşmesini GKRY 1988 ve Cenevre Kıta Sahanlığı Sözleşmesini Kıbrıs 1974 tarihinde imzalamıştır. Cenevre Deniz Hukuku Sözleşmesi, ve Cenevre Açık Denizlerde Balıkçılık ve Canlı Kaynakların Korunması Sözleşmesi ne Türkiye ne de GKRY tarafından imzalanmıştır. Öte yandan, Doğu Akdeniz havzasında bulunan devletlerden; 1958 Deniz Hukuku Sözleşmesini İsrail, 1982 BM Deniz Hukuku Sözleşmesini (UNCLOS) GKRY, Yunanistan, Mısır, ve Lübnan, 1958 Cenevre Karasuları ve Bitişik Bölgeler Sözleşmesini Yunanistan ve İsrail imzalamıştır. 1958 Cenevre Açık Denizlerde Balıkçılık ve Canlı Kaynakların Korunması Sözleşmesi ise bölge ülkeleri tarafından imzalanmamıştır.

Türkiye BM Deniz Hukuku Sözleşmesini imzalamamış ve GKRY'nin imzalaması üzerine deniz alanına dair haklarını engellemeyeceğini veya bu haklara etki etmeyeceğini belirtmiştir. Türkiye, bu anlamda var olan haklarını engelleyecek iddia ve girişimlere muvafakat etmediğini belirtmiştir. Ayrıca, diğer konularda bildirimde bulunma hakkını da saklı tutmuştur.

Diğer taraftan Libya, UNCLOS'u 1984 yılında imzalamış ancak onaylamamıştır. Dolayısıyla, hâlihazırda sözleşmenin tarafı değildir.

Bu noktada aşağıda konuyla ilgili kavramların kısaca açıklamasına yer verilmiştir.

2.a Münhasır Ekonomik Bölge

DM Deniz Hukuku Sözleşmesine göre karasuları iç sınırından 200 d.m. mesafesine kadar olan bölümdür ve ilanı gerektirir. Canlı ve cansız deniz dibi, üstü ve altı kaynakları araştırma ve işletme hakkı bahşeder.

2.b Kıta Sahanlığı

Kıta sahanlığı deniz altı kara parçası uzantısı olup karasuları dışında ancak açık denizler içerisinde olan alandır. Deniz dibinde ve altı toprakta araştırma ve işletme hakkı bahşeder. Her ülkenin ilan etmesine gerek olmaksızın ekonomik çıkarlarından istifade edebileceği bir kıta sahanlığı vardır. Ancak söz konusu alanın genişliği iki farklı şekilde hesaplanabilmektedir. Bunlardan hangisi genişse devlet

of international law.

On the other hand, legal consequences. By the GASC of agreements of maritime areas signed with Egypt (2007) and Israel (2011) is controversial on Turkey's part since Turkey does not recognise the GASC. In a similar vein, the agreement between the GASC and Lebanon signed in 2007 was not approved by the parliament of Lebanon.

At the same time, it is noted that the State of Palestine has a boundary to the Mediterranean Sea due to the Gaza strip and that there are no initiatives to proclaim an exclusive economic zone.

2. International Texts Regarding the Issue and Maritime Jurisdiction.

Geneva Conventions of 1958 and the United Nations Convention on the Law of the Sea of 1982 are the conventions regarding the issue.

The GASC signed the Geneva Convention on the High Seas in 1988 and Cyprus signed the Geneva Convention on the Continental Shelf in 1974. Neither Turkey nor the GASC signed the Geneva Convention on the Law of the Sea and the Geneva Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources of the High Seas. On the other hand, among the States of the Eastern Mediterranean basin, Israel signed the 1958 Convention on the Law of the Sea, the GASC, Greece, Egypt and Lebanon signed the 1982

UN Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), and Greece and Israel signed the 1958 Convention on the Territorial Sea and Contiguous Zone. The Geneva Convention of 1958 on Fishing and Conservation of the Living Resources of the High Seas was not signed by the countries of the region.

Turkey did not sign the UN Convention on the Law of the Sea and, upon the signing of the GASC, it stated that it would not hinder its rights on maritime areas or have an impact on these rights. Turkey stated that it did not consent to claims and initiatives that would hinder its existing rights within this meaning. In addition, it reserved the right to make notifications on other issues.

On the other hand, Libya signed the UNCLOS in 1984 but it did not ratify the Convention. Therefore, it is currently not a party to the Convention.

At this point, brief explanations of the concepts regarding the issue are provided below.

2.a Exclusive Economic Zone

In accordance with the UN Convention on the Law of the

onu kıta sahanlığı olarak belirleyebilir.

1982 tarihli Deniz Hukuk Sözleşmesine göre:

İlk olarak karasuları iç hattından itibaren ölçülecek 200 d.m. mesafe ve ikinci olarak karasının doğal uzunluğundan kıtanın sınırına (continental margin) kadar ulaşacak mesafe ki bu mesafe 200 d.m.nden kısa ise 200 d.m. esas alınacaktır. Bu hat 60 d.m.lik düz çizgilerle belirlenecektir.

Kıta sınırının daha uzun olması durumunda ise 350 d.m. yi aşamayacaktır ya da 2.500 metre derinlikten itibaren 100 d.m. ni aşamayacaktır.

200 d.m.ni aşan sınır belirlemeler ise Kıta Sahanlığı Sınırı Komisyonuna sunulacak ve Komisyonun tavsiyeleri doğrultusunda belirlenecektir. 13 Mayıs 2009 tarihi itibari ile bu tür talepler Komisyona iletilmiş olmalıydı.

1982 tarihli Deniz Hukuku Sözleşmesi bitişik ve karşılıklı kıyılara sahip devletler arasındaki kıta sahanlığının ve münhasır ekonomik bölgenin karşılıklı anlaşma ile yapılmasını öngörmektedir. Buna karşın kıta sahanlığı belirlenmiş ise bu sınır münhasır ekonomik bölge için de sınır kabul edilmektedir. Ancak bu sınırın kıta sahanlığı için belirlenecek daha geniş alan olması halinde bile 200 d.m. mili sınırını aşamaması gerekir.

2.c Müdahale Yetkisi

Deniz Hukuku Sözleşmesine göre bu alanlarda arama ve işletme faaliyetleri ilgili devletin iznine bağlıdır ve izin olmadan yapılan bu faaliyetlere müdahale edilebilir.

Karasuları dışı esasen açık deniz kabul edilmektedir. Karasularında egemenlikten söz edilirken karasuları dışındaki alanda egemen haklardan bahsedilmektedir. Yani karasularında zararsız geçiş kurallarına müdahale edilmeksizin ülke hukuku uygulanacaktır. Diğer alanlarda ise sadece bahsedilen bu haklar nedeniyle müdahalede bulunulabilecek bazı suçlar hariç diğer eylemler nedeniyle müdahalede bulunulamayacaktır.

Söz konusu alanlara egemenlik hakları kullanan devlet izni olmaksızın boru hatları döşenebilecektir.

Sea, it is the zone from the internal boundaries of territorial waters up to 200 NM and requires proclamation. It bestows the right to explore and exploit living and non-living resources of the waters superjacent to the seabed and of the seabed and its subsoil.

2.b Continental Shelf

The continental shelf is the submarine prolongation of the land and is beyond the territorial waters but at the high seas. It bestows the right to explore and exploit the seabed and its subsoil. Every country has its own continental shelf whose economic interests can be exploited by that country without the need for any proclamation. However, the breadth of the area in question can be calculated in two different ways. The State will select the widest one as its continental shelf.

In accordance with the Convention on the Law of the Sea of 1982:

First, 200 NM from the baseline of the territorial waters and secondly, the distances from the natural prolongation of its land territory up to the continental margin, which, if shorter than 200 NM, will be accepted as 200 NM. This line will be determined with straight lines of 60 NM.

If the continental margin is longer, it cannot be more than 350 NM or 100 NM from the depth of 2.500 meters.

Determination of boundaries which are longer than 200 NM shall be communicated to the Commission on the Limits of the Continental Shelf and the continental shelf will be determined in line with the recommendations of the commission. Such demands should have been communicated to the Commission as of 13 May 2009.

Convention on the Law of the Sea of 1982 provides for that the continental shelf and exclusive economic zone between states with opposite and adjacent coasts are determined with a mutual agreement. However, if the continental shelf is determined, then this limit is also accepted for the limit of the exclusive economic zone. Nonetheless, even if there is a wider area for being determined of the continental shelf, this limit should not exceed 200 NM.

2.c Power of Intervention

In accordance with the Convention on the Law of the Sea, exploring and exploiting activities in these areas are subject to the permission of the relevant State and the acts carried out without permission can be interfered with.

The area beyond the territorial waters is essentially accepted as the high seas. While sovereignty exercises on the territorial waters, States have sovereign rights on the areas other than the territorial waters. In other words, the law of the State in question will be implemented on the territo-

2.d BM Deniz Hukuku Sözleşmesi ve Uluslararası Teamül Hukuku

BM Deniz Hukuku Sözleşmesi genel olarak uluslararası teamül hukukunun yazılmış hali olarak kabul edilmektedir. Ancak her bir madde bu anlamda ayrı ayrı incelenmelidir. Yani bu Sözleşmedeki tüm maddeler uluslararası teamül hukuku olmayıp bazıları sözleşme hukukudur. Bu kapsamda kıta sahanlığının durumu ayrıca incelenmelidir.

Öte yandan teamül hukuku daima bu teamül hukukuna itiraz etmiş (Persistent objector) olan devlete karşı bu teamül hukuku uygulanmaz. Türkiye'nin BM Deniz Hukuku Sözleşmesini imzalamamış olması ve bu anlamdaki bildiri mi ile BM Kıta Sahanlığı Sözleşmesini imzalamamış olması bu şekilde değerlendirilebilir. Yine 2003 yılında GKRY-Mısır arasında yapılan münhasır ekonomik bölge anlaşmasına da Türkiye itirazını belirtmiştir.

2.e Adaların deniz yetki alanları

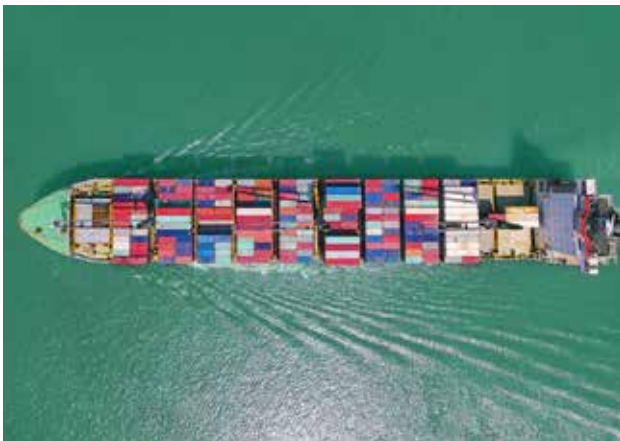
Ada gelgit zamanlarında dahi su üzerinde kalabilen doğal toprak alanlarıdır. Eğer bir kara parçası bu statüye sahipse bu adanın karasuyu, bitişik bölge, kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge hakları olacaktır. Ancak bu haklar anakara devletleri karşısında onların sahip olduğu haklar kadar olmamalıdır.

Öte yandan insan yaşamının sürdürülemediği yada kendi ekonomik yaşamını sürdüremeyen kayalık alanlar ekonomik bölge ve kıta sahanlığı haklarına sahip olamaz.

3. Konunun Önemi ve Konuya Dair Yargısal Kararlar

Söz konusu anlaşma Doğu Akdeniz'de yer alan tartışmalı bölgelerdeki sondaj parsel alanlarının belirlenmesi, yer altı kaynaklarının araştırılması ve işletilmesi açısından önemlidir.

Ayrıca bu anlaşma ada devleti veya adaya sahip devletlerin UNCLOS'un da tanıdığı deniz yetki alanına tam olarak sahip olmayacağı konusunda anlayışın ortaya çıkması açısından da değerlidir. Anlaşma ile bölgesel anlamda bir yaklaşım gösterilmiş ve diğer devletlerin yaptığı anlaşmaların bölgesel teamül durumuna gelmesi önlenmiştir.

rial waters without interference with the innocent passage rules. In other areas, an interference will be possible for the acts breaching these bestowed rights, and an interference will not be possible due to the other acts except certain crimes.

Pipelines can be laid in the areas in question without the permission of the State enjoying the sovereign rights.

2.d The UN Convention on the Law of the Sea and Customary International Law

The UN Convention on the Law of the Sea is generally accepted as the written form of the customary international law. However, each article should be examined separately within this meaning. Namely, all the articles in this Convention are not the customary international law and are under the law of contracts. Within this scope, the situation of the continental shelf should be examined separately.

On the other hand, even if a customary law formed, this customary law cannot be implemented for the State that is persistent objector. The fact that Turkey did not sign the UN Convention on the Law of the Sea and its notification within this scope and the fact that it did not sign the UN Convention on the Continental Shelf can be evaluated within this scope. Similarly, Turkey raised an objection to the exclusive economic zone agreement between the GASC and Egypt in 2003.

2.e Maritime Jurisdiction of Islands

Islands are naturally formed areas of land which can stay above water even at the high tide. If a part of land has this status, it will have the rights of territorial waters, the contiguous zone, the continental shelf and the exclusive economic zone. However, in comparison with continental state, these rights should not be as much as the rights enjoyed by the continental.

On the other hand, rocks which cannot sustain human habitation or economic life of their own cannot have an exclusive economic zone and continental shelf.

3. The Importance of the Issue and Judgments on the Issue

The agreement in question is important for the identification of drilling parcel areas in controversial regions of the Eastern Mediterranean, and exploration and exploitation of underground resources.

In addition, this agreement is also valuable in that it reveals the understanding that the island States or States having islands cannot have full maritime entitlement, which is also granted by the UNCLOS. The agreement embraces a regional approach and it prevents the agreements of other States from becoming regional customary law.

Öte yandan, Türkiye'nin adaların karasuları hariç deniz yetki alanları olmadığına dair tezinin bir başka devlet tarafından da desteklenmiş olması diğer devletlerin yaklaşımlarını da değiştirebilecektir.

Nitekim, Türkiye'nin tezleri hukuki temellere de sahiptir. Buna dair uluslar arası düzeyde verilmiş kararlar da mevcuttur.

3.a Katar Bahreyn Arasında Toprak ve Denizalanı Sınırı Davası (UAD, Katar- Bahreyn, 2001)

Divan, her iki devletinde Cenevre Deniz Hukuku Sözleşmesine taraf olmadığını, Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesine ise sadece Bahreyn'in taraf olduğunu Katar'ın ise Sözleşmeyi sadece imzaladığını belirterek anlaşmazlığı Deniz Gelenek Hukukunun uygulanacağını belirtmiştir.

Divan, davada düz esas sınır çizme şartlarından da bahsederek Bahreyn'in saçak adalara sahip olacak derecede çok adasının olmadığını, sınırının çok girintili olmadığını belirterek düz esas çizgi ile karasularını belirleyemeyeceğini belirtmiştir. Öte yandan Bahreyn'in kendisini takimada olarak ilan etmediğini de tespit edilerek takimada esas çizgisinin de uygulanamayacağını belirterek tüm adaların kendi etkisi tahtında sınır belirlemesi yapılabileceğini belirtmiştir.

Divan kararında önemsiz derecede olan oluşumlara oranısız bir hak bahşetmenin uygun olmayacağına vurgu yapmıştır. Öte yandan Katar'ın bir kısım sularına erişimi ancak Bahreyn sınırları içinde kalan sularından olacağından adalar arası düz esas çizgi de çizilemediğinde bu adalar arası suların iç su olmadığına ancak Bahreyn'in karasuyu olduğuna hükmederek her iki tarafın da birbirlerinin karasularından zararsız geçiş hakkına sahip olduğuna vurgu yapmıştır.

Divan, hakkaniyetli sonuç elde etmek için orta hattın belirlenmesi ya da kaydırılması faktörlerini incelemesi gerektiğini, bu bağlamda "ilgili şartlar" konseptinin genel gelenek hukuku olduğunu ve bölüşüm sırasında göz önüne alınması gerektiğini belirtmiştir.

Moreover, the fact that the thesis Turkey assert that islands do not have maritime jurisdiction other than the territorial waters is supported by another State might alter the approaches of the other States.

In fact, theses of Turkey have legal basis. There are also international judgments regarding this matter.

3.a Case Concerning Maritime Delimitation and Territorial Questions between Qatar and Bahrain (ICJ, Qatar- Bahrain, 2001)

The Court ruled that Maritime Customary International Law of the Sea was applicable to the case underlining that neither Qatar nor Bahrain was a party to the Geneva Convention on the Law of the Sea and only Bahrain is a party to the UN Convention on the Law of the Sea but Qatar is only a signatory to it.

The Court stated that Bahrain could not apply the method of straight baselines in order to determine its territorial waters emphasizing that its coasts were not indented and did not have an adequate number of islands to qualify them as a fringe of islands. On the other hand, the Court ruled that each island had its own effect for the determination of the baselines mentioning that Bahrain had not declared itself as an archipelagic state; thus, it could not apply the archipelagic baselines.

In its judgment, the Court underlined that it would be disproportionate to bestow rights to insignificant maritime features. Furthermore, the Court emphasised that both parties shall have the right to innocent passage in the territorial waters of the other party as Qatar could only reach some of its waters through the waters located in the Bahrain boundaries and straight lines could not be drawn between the islands ruling that waters between these islands were not internal waters but the territorial waters of Bahrain.

The Court stated that other factors which might suggest an adjustment or shifting of the median line in order to achieve an equitable result should be examined and concluded that the concept of "relevant circumstances" was the general customary law and it should be applied during the delimitation process.

Even if the Court stated that the low tide line of the islet of Fasht Al Jarim, which is located on the territorial waters of Bahrain, would be the baseline, it ruled that giving a full effect to this islet in the delimitation of maritime areas would distort the boundary and have a disproportionate effect, and concluded that it would have no effect in determining the boundary in the maritime delimitation given that a minute part of it was above water at high tide.

Divan ayrıca Bahreyn karasularında kalan Fasht Al Jarim adacığının gelgit alt sınırının esas hat olacağını belirtmişse de bu adacığı deniz alanları bölüşümünde tam etki verilmesinin sınırın yönünü değiştireceğini ve orantısız bir etki yapacağını belirterek gelgit sırasında oldukça az bir bölümünün su yüzeyinde kalabildiğini de dikkate alarak deniz alanı bahşetmede hiçbir etki doğurmayacağına karar vermiştir.

3.b Kanada-Fransa Deniz yetki alanları belirlemesi (Arabuluculuk Mahkemesi, 1992)

Mahkeme tarafların ileri sürdüğü vatandaşlarının ekonomik hayatının balıkçılığa bağlı olduğu argümanını bölüşüm sırasında dikkate alamayacağını, zira bölüşümün coğrafi olduğunu, buna karşın radikal bir şekilde bölüşümün adil olmaması durumunun dikkat edilmesi gereken bir faktör olduğunu, UAD'ın Kanada-ABD arasında görülen Maine Körfezi davasında "radikal şekilde adaletsiz" liği geçim ve ekonomik gelişmeye katastrofik bir etki doğurma ihtimali olarak tarif ettiğini belirtmiştir.

Mahkeme, neticeten buradaki Fransız adalarına UNCLOS'ta öngörülen deniz alanlarının tamamını değil oldukça küçük bir alanı belirlemiştir. Ayrıca balıkçılık durumunun anlaşmalar dolayısı ile bu alan belirlemesinden etkilenmeyeceğini not etmiştir.

3.c Büyük Britanya-Fransa Kıta Sahasının Belirlenmesiyle İlgili Dava (Arabuluculuk Mahkemesi, 1977)

Mahkeme İngiliz Kanalı içinde yer alan "Isle of Wight" in ana karadan dar bir geçitle ayrıldığını ve neredeyse bitişik olduğunu, "The Scilly Isles" in anakaraya 21 d.m. mesafede olduğunu, bazılarında yaşam olan 48 adadan oluşan ve ana karadan doğal coğrafi uzantısı niteliğinde olduğunu, anakarayla arasında gel-git'lerde su altında kalan kayalıklar olduğunu, kanal içersinde 8 d.m. mesafedeki bir kayalık üzerinde Büyük Britanya'ya ait deniz feneri bulunduğunu belirtmiştir. Avrupa yakasına yakın olan Breton-Normand Körfezinde Büyük Britanya'ya bağlı Alderney adalar grubu-Avrupa kıyısına yakın deniz mili ve anakaraya 49 d.m., Guernsay adalar grubu-Avrupa kıyısına en uzak olan, Jersey adalar grubu-Normandiya kıyısına 6.6 d.m. mesafede, Minquies adalar grubu-Jersey adasına 16 d.m. ve Fransa'ya ait "Iles Chausey" adalarına 8 d.m. takımda grupları olduğunu belirtmiştir. Bu adaların bir kısmında yaşam olup bazıları kayalıktır ve toplam yüzölçümleri 195 kilometrekaredir. Öte yandan, kanalın çıkışında Fransa'ya ait anakaraya 14 d.m. mesafede adacık, kayalık ve kumullardan oluşan Ushant adaları vardır.

Fransa tüm sınırları için 12 d.m. karasuyu ilan etmişse de Büyük Britanya bu hakkı saklı olmakla birlikte şimdilik

3.b Delimitation of the Maritime Areas between Canada and France (Court of Arbitration, 1992)

The Court stated that it would not consider, during the delimitation process, the argument that the economic lives of the individuals depend on the fishery, asserted by both of the parties, since the delimitation process is geographical; however, radically inequitable delimitation was a factor to be taken into consideration which is not fair and stated that the ICJ described "radical inequity" as having a possible catastrophic impact on the livelihood and economic development in the case of Gulf of Maine between Canada and the USA.

In conclusion, the Court granted a small part of maritime entitlement for French islands at this area, not the whole of the maritime entitlement provided for in the UNCLOS. In addition, it noted that fishery would not be affected from this delimitation process due to the agreements.

3.c Case Concerning Delimitation of the Continental Shelf between Great Britain and France (Court of Arbitration, 1977)

The Court stated that "the Isle of Wight", located in the English Channel, is divided from the mainland only by narrow passages and it may be said to be comprised within the coastline of the mainland itself. The Court further stated that "the Scilly Isles" have a distance of 21 NM to the mainland and it consists of 48 islands some of which are inhabited, and it is geographically a natural prolongation of the mainland. The Court added that there are also rocks which submerge at high tide and there is a lighthouse upon the rocks belonging to Great Britain which lies 8 NM to the channel. It further stated that there are groups of archipelagos: the Alderney group of islands of Great Britain located in the Gulf of Breton-Normand, which is close to the European side, lies eight nautical miles to the European coast and 49 NM to the mainland; the Guernsey group of islands is situated furthest from the European coast; the Jersey group of islands lies 6.6 NM to the Normandy coast; the Minquies group of islands lies 16 NM to the island of Jersey and 8 NM to "Iles Chausey", belonging to France. Some of these islands are inhabited and some of them are rocky and their total surface area is 195 square kilometres. On the other hand, there are the Ushant islands, belonging to France, that lies 14 NM to the mainland at the exit of the channel, which consists of rocks, shoals and islets.

Even if France established 12-NM territorial waters for all of its boundaries, Great Britain reserves this right and it established 3 NM of territorial waters and 12 NM of fishery zone inside the Channel.

After the considerations, the Court held that the Geneva Convention of 1958 on the Continental Shelf was appli-

Kanal içerisinde 3 d.m. karasuyu ve 12 d.m. balıkçılık alanı ilan ettiğini belirtmiştir.

Mahkeme değerlendirmelerden sonra olaya 1958 Cenevre Kıta Sahanlığı Sözleşmesinin uygulanacağını ve uluslararası teamül hukukundaki gelişmelerin de göz önüne alınacağını belirtmiştir. Uluslararası teamül hukukunun temel prensipleri arasında “orantılılık” ve “doğal oluşumların etkisinin makul değerlendirmesi” ilkelerinin bulunduğunu, orantılılık ilkesinin bu davada uygulamak için geniş olduğunu ve oluşumların etkinin değerlendirilmesinde bir faktör olabileceğini belirtmiştir. Karşılıklı devletlerin kıta sahanlıklarının o devlet anakarasının uzantısını yansıttığını vurgulamıştır. Orantılılık ise bu belirmenin ve diğer oluşumların etkisiyle ortaya çıkacak belirlemelerin kıyı/kıta sahanlığı oranı açısından hakkaniyetli olup olmadığını tespitinde bir faktördür.

Mahkeme karşılıklı iki devlet arasındaki ortay hat çizmeyi yetkisi içinde görmüş ve Breton-Normand Körfezi içindeki sığ sularda kıta sahanlığı çizme yetkisi verilmediğini belirtmiş ise de buradaki adaların nasıl değerlendirileceği hususunda görüş ayrılığı mevcut idi. Büyük Britanya adaların olduğu yerden itibaren karşılıklı iki kıyı arasında ortay hat önerirken Fransa anakaralar arasında ortay hattın olacağını, körfez içindeki adaların ise Fransa kıta sahanlığı içerisindeki ayrı alanlar olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtmekteydi. 1958 Cenevre Kıta Sahanlığı Sözleşmesinin 6'ncı maddesindeki çekince ve karşı beyanları göz önüne alan Mahkeme uygulanacak kuralın uluslararası teamül hukuku olduğuna karar vermiştir.

Mahkeme, adaların İngiliz Kanalının içinin bir parçası olduğunu, anakaralar arasındaki ortay hattın her iki tarafa da hakkaniyet ölçüsünde kıta sahanlığı bıraktığını ve bu adalar olmasaydı bölüşümün bu şekilde olacağını, adaların körfezin kolları arasında olup coğrafi şartları bu nedenle bozduğunu belirtmiştir.

Mahkemeye göre anakaranın doğal uzantısı olan kıta sahanlığı konsepti ne kenara atılabilir ne de başka devletin kıta sahanlığı içinde yer alan adalar için mutlaklıdır. Böyle bir durumda adalara deniz alanları oluşturmakta tam etki verilirse anakara devleti yönünden diğer halde kendisinin olacak olan kıta sahanlığından belirgin bir azalma olacaktır ki bu hakkaniyete aykırıdır. Bu da adil ve hakkaniyetli olması gereken bölümlenimin adaletsizlik şartlarıdır ve özel şartlar konsepti altında değerlendirilmelidir.

Bu değerlendirmelerden sonra Mahkeme, Kanal içerisinde ortay hat ile kıta sahanlığının belirlenmesine, Körfez içerisindeki adaların 12 d.m. balıkçılık sahası dışındaki alanların Fransa kıta sahanlığı olduğuna-Fransa yönündeki iç sığ kısımları yetkisi dışında görmüştür- karar vermiştir.

and that the developments in the customary international law would also be taken into consideration. It stated that “proportionality” and “reasonable evolution of the effects of natural features” were among the fundamental principles of the customary international law and that the principle of proportionality was too wide to be applicable in this case and it could be a factor in the evaluation of the effects of features. It emphasised that the continental shelf of the opposite States reflects the prolongation of the mainland of that State. Proportionality, on the other hand, is a factor in the determination of the equitable nature of the proportion of this determination and determinations that will be obtained with the effect of the other features to the coast/continental shelf.

Even if the Court saw drawing median lines between two opposite countries under its jurisdiction and stated that it did not have the authority to draw a continental shelf on the narrow waters in the Gulf of Breton-Normand, there was a difference of opinions on how to consider these islands. While Great Britain suggested a median line between two opposite coasts from the location where the islands are located, France sustained that the median line should be between the continental territories and the islands inside the gulf should be evaluated as separate areas under the continental shelf of France. Considering the reservation under Article 6 of the Geneva Convention of 1958 on the Continental Shelf and the statements of the opposing parties, the Court held that the rule to be applied was the customary international law.

The court held that the islands were an integral part of the English Channel, that the median line between the mainland territories left an equitable continental shelf to both of the parties, and that the delimitation would be as such if there had not been islands, and that the islands were located on the arms of the gulf and thus disturbed the geographical conditions.

In the opinion of the Court, the concept of the continental shelf, which is the natural prolongation of continent, is neither to be set aside nor treated as absolute in a case where islands belonging to on the State. If islands were given full effect in delimiting maritime areas, there would be a substantial diminution in the continental shelf of the continental State which would otherwise accrue to itself, and this situation is to be inequitable. These are the unfairness conditions of the delimitation, which should be justified and equitable, and this should be evaluated under the concept of special circumstances.

After these considerations, the Court concluded that the continental shelf was determined with the median line in

SONUÇ

Libya ve Türkiye kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge sözleşmelerine taraf olmamaları nedeniyle sözleşmesel olarak bir yükümlülük altında değildir.

Adaların karasularına sahip olduğu hususu uluslararası deniz teamül hukukudur. Bir kısım devletlerce uygulanmaya başlanan 12 d.m.lik karasuyu sınırı UNCLOS ile tanınmış olup bu uygulama Akdeniz bölgesinde tam olarak kabul görmemiştir.

Kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge, sözleşmelerde yer verilmiştir ve bir kısım ülkeler tarafından da uygulanmaktadır. Sınır veya karşılıklı olan devletlerle ortay hat çizilmesi hususu ikili anlaşmalara bağlıdır.

Öte yandan adaların, anakara ile eşdeğer kıta sahanlığına ve münhasır ekonomik bölgeye sahip olmadıkları mahkeme kararları ile sabittir. Belirlemede özel şartlar, adaların durumu, ilgili alanlar ile ilgili kıyıların uzunluğu gibi birçok faktör devreye girmektedir. Yine bu durumda adaların karasularının ana karaya çok yakın olan yerlerde örnek mahkeme kararlarında uygulanabildiği gibi 3 d.m. altına da düşecek şekilde ve en fazla 3 d.m. ile sınırlanması anakaraların deniz üzerindeki hakları açısından önem arz etmektedir.

Ayrıca, adaların deniz alanları hakları değerlendirmesinde, Ege'deki adaların Türkiye anakarasının uzantıları durumunda olduğu ve Türkiye anakarasını bir set halinde kesmemekte oluşları da göz önüne alınarak yukarıdaki kararlar ışığında deniz alanlarına ya hiç ya da oldukça az sahip olmaları gerektiği değerlendirilmelidir. Bu anlamda başka devlet anakarasına yakın ve onların coğrafi olarak uzantısı olan adaların 3 d.m. karasuyu hariç, anakaraya bakan yönleri daha az olacak şekilde, deniz alanlarına sahip olmamaları, yukarıdaki içtihatlarla uyumlu olacaktır.

Diğer taraftan, Yunanistan'ın Ege adalarını takımda olarak niteleme çabaları takip edilmelidir. Esasen takımda tabiri UNCLOS'ta anakarası olmayan ada devletler için öngörülmüştür. Fakat bir kısım devletlerin takımda suyu ilan ettikleri de bilinmektedir. Türkiye'nin bunlara karşı şimdiden rezervlerini ilgili kuruluşlara sunmasının faydalı olabileceği akla gelmektedir.

the Channel and that the areas 12 NM beyond the fishery zone of the islands located inside the gulf were the continental shelf of France - it deemed internal shallow areas on the side of France out of its jurisdiction.

CONCLUSION

Libya and Turkey have no contractual obligations since they are not a party to the conventions of the continental shelf and exclusive economic zone.

The fact that islands have territorial waters is under the customary international law of the sea. A limit of 12 NM for the territorial waters, which has been started to be implemented by some States, is recognised with the UNCLOS but this implementation is not fully accepted in the Mediterranean region.

Continental shelf and exclusive economic zone have been included in the conventions and some of the States are implementing them. Limits or drawing of median lines for opposing States depends upon the bilateral agreements.

On the other hand, it is established with the court decisions that the islands do not have an equal continental shelf and exclusive economic zone as with the continental territories. There are many factors in the determination processes such as special circumstances, the situation of the islands, length of the coasts of the relevant areas and etc. In a similar vein, it is also important, for the rights of the continental territories on the seas, those ample court decisions might be implemented where territorial waters of islands are too close to the continental, or the territorial waters of islands might be limited up to 3 NM or below 3 NM.

In addition, in the evaluation of the rights of maritime areas of the islands, it should be considered, in light of the above-mentioned judgments, that the islands on the Aegean Sea should have no or just a little maritime area given that they are the prolongation of the mainland of Turkey and they do not cut the mainland of Turkey as a barrier. It will be in line with the case law mentioned above that islands, which are close to the continent of other States and prolongation of them, should not have maritime areas except for the 3 NM territorial waters, in a manner where their sides opposing the continental states have a smaller area.

Moreover, the efforts of Greece to named that the Aegean islands are archipelagos should be followed. Essentially, the expression of archipelago is provided in the UNCLOS for island States that do not have mainland territories. However, it is also known that few states have announced archipelagic waters. This leads us to think that it might be useful that Turkey submits declarations to the relevant organisations against them from now.

BAKAN YARDIMCIMIZ UĞURHAN KUŞ BELARUS'A RESMÎ BİR ZİYARET GERÇEKLEŞTİRDİ

OUR DEPUTY MINISTER OF JUSTICE MR. UĞURHAN KUS PAYS AN OFFICIAL VISIT TO BELARUS

Bakan Yardımcımız Sayın Uğurhan KUŞ, 5 Kasım 2019 tarihinde Belarus Adalet Bakanlığı'nın davetine icabetle Belarus'a resmî bir çalışma ziyareti gerçekleştirmiştir. Sayın Bakan Yardımcımıza ziyareti sırasında Adli Tıp Kurumu Başkanı Sayın Yalçın BÜYÜK ile Genel Müdürlüğümüz yetkilileri eşlik etmiştir.

Anılan ziyaret kapsamında Adalet Bakan Yardımcımız Sayın Uğurhan KUŞ ile Belarus Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Sergey ZADİRAN arasında ikili görüşme gerçekleştirilmiş olup; görüşmede iki ülke arasındaki adli işbirliği konuları üzerinde durulmuş ve mevcut iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi hususunda mutabık kalınmıştır.

İkili görüşmeyi müteakiben iki ülke teknik heyetleri arasında gerçekleştirilen çalışma toplantısında; cezaî ve hukukî konularda adli işbirliği konuları görüşülmüştür.

Sayın KUŞ ve beraberindeki heyet tarafından ayrıca Belarus Adli İnceleme Komitesi ziyaret edilmiş ve adli tıp alanındaki işbirliği ile ortak çalışma imkanları ele alınmıştır.

Mr.Uğurhan KUŞ, Deputy Minister, paid an official working visit to Belarus by accepting the invitation of the Ministry of Justice of Belarus on 5 November 2019. During the visit, our Deputy Minister was accompanied by Mr.Yalçın BÜYÜK, Head of the Institution of Forensic Sciences, and officials from our Directorate General.

Within the scope of the visit bilateral meeting was held between Mr. Uğurhan KUŞ, Deputy Minister of Justice, and Mr. Sergey ZADİRAN, Deputy Minister of Justice of Belarus. During

the meeting, the issues of judicial cooperation between the two countries were stressed and it was agreed to improve the current good relations further.

During the working meeting held, just after the bilateral meeting, between the technical delegations of two countries, the issues of judicial cooperation in criminal and civil matters were discussed.

Furthermore, Mr. KUŞ and his accompanying delegation paid a visit to Committee of Judicial Examinations of Belarus and cooperation in the area of forensic science and joint working possibilities were addressed.

MOLDOVA BÜYÜKELÇİLİK MÜSTEŞARININ GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARETİ

COUNSELLOR OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA VISITS OUR DIRECTORATE GENERAL

Moldova Büyükelçilik Müsteşarı Sayın Tudor VASILICA ve Konsolos Sayın Sorim PLESCO 31 Ekim 2019 tarihinde Genel Müdürlüğümüze bir ziyaret gerçekleştirmişlerdir.

Ziyaret sırasında, iki ülke arasındaki adli işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla, ikili anlaşmalar ve protokol doğrultusunda ve imkanlar ölçüsünde tarafların ortak seminer, proje, etkinlik gibi istişare görüş ve toplantılarının gerçekleştirilmesi konuları müzakere edilmiştir.

Görüşmeler kapsamında Türkiye ve Moldova arasındaki adli işbirliğinin yanı sıra, terörle mücadele konusu üzerinde durulmuş ve bu alanda mevcut işbirliğinin daha da geliştirilmesi hususunda mutabık kalınmıştır.

Mr.Tudor VASILICA, Counsellor of the Embassy of the Republic of Moldova, and Consul Mr.Sorim PLEŞCO paid a visit to our Directorate General on 31 October 2019.

During the visit, the following issues were discussed: with a view to furthering judicial cooperation between the two countries, in accordance with the bilateral agreements and protocols, and within the bounds of possibilities, consultations and meetings of the Parties such as joint seminars, projects, and activities are carried out.

Within the scope of meetings, in addition to judicial cooperation between Turkey and Moldova, the matter of counter-terrorism was stressed and it was agreed to improve the current cooperation in this area further.

AVRUPA KONSEYİ HELP ONLINE EĞİTİM PROGRAMI AÇILIŞ TOPLANTISI

COUNCIL OF EUROPE HELP ONLINE TRAINING PROGRAMME OPENING MEETING

Avrupa Konseyi Bakanlar Kurulu'nun Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (2004) 4 sayılı tavsiye kararı doğrultusunda kurulmuş olan HELP (Human Rights Education for Legal Professionals-Avrupa Konseyi Hukukçuların İçin İnsan Hakları Eğitimi Avrupa Programı), Avrupa Konseyi'ne üye 47 devletteki hakim ve savcılara ücretsiz çevrimiçi kurs ve eğitim kaynakları sunmaktadır.

Söz konusu programlarda Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin işleyişi ile ilgili konular başta olmak üzere; insane haklarını ilgilendiren pek çok konuda çevrimiçi eğitim verilmektedir.

Bu doğrultuda, HELP Online Eğitim Platformu kapsamında, katılımcıların uluslararası ceza hukuku ve uluslararası aile hukuku alanındaki çevrimiçi eğitimlerine ilişkin 10 Ocak 2020 tarihinde bir açılış toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Genel Müdür Yardımcımız Sayın Mustafa Tayip ÇİÇEK tarafından yapılan açılış konuşmasında HELP kapsamında sunulacak eğitim hakkında açıklayıcı bilgiler verilerek; eğitime katılacak Genel Müdürlüğümüz Tetkik Hâkimlerinin, suçluların iadesi ve çocuk kaçırma vakalarına ilişkin 2 ay sürecek eğitim almalarının planlandığı belirtilmiştir.

HELP (Human Rights Education for Legal Professionals), established in accordance with the Committee of Ministers of Council of Europe Recommendation (2004) 4 on the European Convention on Human Rights, offers free online courses and learning resources for judges and prosecutors in 47 member States of Council of Europe.

Within the scope of the programmes, online courses are provided covering a range of subjects relating to human rights, primarily the European Convention on Human Rights and functioning of European Court of Human Rights.

With regard to this, in the scope of HELP Online Training Platform, an launching event was held on 10 January 2020, on online training of attendees in the area of international criminal law and international family law.

During his opening remarks, Mr. Mustafa Tayip ÇİÇEK, our Deputy Director-General, shared explanatory information on the training to be provided within the scope of HELP and pointed out that it has been planned that the Rapporteur Judges serving at our Directorate General will receive training on extradition and child abduction cases for 2 months.

Yetkin ERGÜN

Adalet Müşaviri

Judicial Counsellor

MYANMAR ALEYHİNE ACILAN SOYKIRIM DAVASINDA ULUSLARARASI ADALET DİVANININ TEDBİR KARARI INJUNCTION OF INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE IN THE GENOCIDE CASE AGAINST MYANMAR

Bilindiği üzere, Myanmar Birliği Cumhuriyeti'nin Arakan eyaletinde yaşayan Müslüman Rohingya halkı, Myanmar'daki etnik gruplardan birini teşkil etmektedir. Rohingya Müslümanlarına karşı Myanmar silahlı kuvvetleri Tadmaw'ın 2012 yılının Mayıs ayından itibaren başlattığı "temizleme operasyonu" adı altındaki zulüm ve katliamlar, ülkede esasen geçmişten bu yana Rohingyalara karşı yürütülen etnik ve dinsel ayrımcılığın uluslararası kamuoyunun dikkatini çekmesini kaçınılmaz kılmıştır.

İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) bu zulme pek çok kez

As is known to all, Rohingya Muslims residing in the state of Rakhine of Republic of Union of Myanmar are one of the ethnic minorities in Myanmar. Persecutions and massacres inflicted upon the Rohingya Muslims under the name of "cleansing operation" by the Tadmaw Myanmar's armed forces since May 2012, incontestably fixed the attention of the international community to the ethnic and religious discrimination that has been going on against the Rohingya so far.

Organization of Islamic Cooperation (OIC) had a strong reaction to this brutality for multiple times, finally in the Final Communiqué of the 14th Summit Conference

tepki göstermiş, son olarak 31 Mayıs 2019 tarihinde düzenlenen İİT 14. Zirve Toplantısı'nın Nihai Bildiriminde, Gambiya'nın başkanlığını yaptığı "Rohingyalara Karşı İnsan Hakları İhlalleri Hakkında Ad Hoc Bakanlar Komitesi"nin İİT adına Uluslararası Adalet Divanı'nda (UAD) dava açmak için gerekli işlemlere ivedilikle başlamasını talep etmiştir.

Bunun sonucunda Gambiya, İİT ve üye ülkelerin desteğiyle, Birleşmiş Milletler'in (BM) yargı organı UAD'de Myanmar aleyhine 11 Kasım 2019 tarihinde dava açmıştır.

of OIC held on 31 May 2019, Ad Hoc Ministerial Committee On Human Rights Violations Against The Rohingya" under the Chairmanship of Gambia requested the initiation of the procedure to file a case with the International Court of Justice (ICJ) on behalf of the OIC.

As a consequence, Gambia filed a case against Myanmar on 11 November 2019 with the ICJ the judicial body of the United Nations (UN) with the support of OIC and other member countries.

Prominent Subjects in the Application Filed by Gambia on 11 November 2019

Gambiya'nın 11 Kasım 2019 Tarihli Başvurusunda Öne Çıkan Başlıklar

Davanın hukuki sebebi, Myanmar'ın Rohingya halkına yönelik olarak özellikle 2016 yılı Ekim ayından itibaren yoğunlaşan soykırım eylemleri sebebiyle, iki ülkenin de tarafı olduğu Soykırımın Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair BM Sözleşmesi'ni (kı-saca "Soykırım Sözleşmesi") ihlâl etmiş olmasıdır. Gambiya, âkit devletlere UAD'de dava açma yetkisi tanıyan Soykırım Sözleşmesi'nin 9'uncu maddesi uyarınca Myanmar'a bu davayı açma hakkının bulunduğunu kaydetmiştir.

Gambiya'nın talepleri, "nihai talepler" ve "önleyici tedbir talepleri" olarak ikiye ayrılmaktadır. Nihai talepler, Soykırım Sözleşmesi'nin ihlâl edildiğinin tespit edilmesi; Myanmar'ın ihlâl oluşturan eylemlerine son vermesi ve tekrarlanmasını önlemesi; faillerin uluslararası ceza mahkemeleri de dâhil olmak üzere yetkili mahkemelerce cezalandırılmasını sağlaması; Rohingya halkının zararları gidermek amacıyla güvenli geri dönüşlerini sağlaması, tam vatandaşlık ve insan haklarına saygı duyup koruması, herhangi bir ayrımcılığa ve zulme uğramalarını engellemek için gerekli adımları atmasıdır.

Ancak Gambiya öncelikli olarak, Myanmar'ın Rohingya halkına karşı soykırım fiillerini sonlandırması ve soykırım suçuna ilişkin delillerin korunması için, UAD Statüsü'nün 41'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Divan, şartların gerekli kıldığı kanaatine varırsa, taraflardan birinin haklarını korumak üzere önleyici tedbirlere karar verme yetkisine sahiptir." hükmü gereğince önleyici tedbirlerin alınmasını talep etmiştir.

İşte bu önleyici tedbir taleplerine ilişkin duruşmalar 10-12 Aralık 2019 tarihlerinde Lahey'de gerçekleştirilmiştir. Duruşmalarda Gambiya heyetine Gambiya Adalet Bakanı ve Başsavcısı Abubacarr Marie Tamba-dou, Myanmar heyetine ise Myanmar Dışişleri Ba-kanı Aung San Suu Kyi başkanlık etmiştir.

Duruşmalara Dair Notlar

Gambiya, çeşitli BM inceleme raporlarında Myanmar silahlı kuvvetlerinin eylemlerinin soykırım niyetiyle işlendiğini ortaya koyan bulgu ve değerlendirmelere yer vermiştir.

The legal reason of the case is the violation of the UN Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide ("Genocide Convention") to which both countries are parties, on the grounds of the genocide acts by Myanmar which have intensified towards the Rohingya since October 2016. Gambia noted that it has the right to file a case against Myanmar in accordance with Article 9 of the Genocide Convention authorizing the contracting parties to bring a case with the ICJ. Gambia's demands were divided into two, first one being "final requests" and the second "requests on provisional measures". Final requests comprise determination of violation of the Genocide Convention, the request from Myanmar to end its infringements and not to make them again, ensuring the punishment of perpetrators by competent courts including international criminal courts; ensure their safely return with the aim of overcoming the damages incurred by the Rohingya, protection and respect of their full citizenship and human rights, taking the necessary steps to prevent any act of discrimination and brutality towards them.

However, Gambia primarily requested the taking of provisional measures pursuant to the provision "The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party." laid down in the first paragraph of Article 41 of the Statute of ICJ, so that Myanmar ceases the acts of genocide against the Rohingya and protects the evidence on the crime of genocide.

Hearings concerning the requests on these provisional measures took place in the Hague on 10-12 December 2019. During the hearings, the delegation of Gambia was presided by Gambian Justice Minister and Attorney General Abubacarr Marie Tamba-dou and the delegation of Myanmar was presided by Foreign Minister of Myanmar Aung San Suu Kyi.

Notes on the Hearings

Gambia provided findings and evaluations from several UN evaluation reports stating that acts of the Myanmar armed forces were committed with genocidal intent.

In this context, a reference has been made to the statement of the UN Special Rapporteur for Human Rights in Myanmar Yanghee Lee that was made at the UN

Bu kapsamda, BM Myanmar İnsan Hakları Özel Raportörü Yanghee Lee'nin 12 Mart 2018 tarihinde BM İnsan Hakları Konseyi'nde yaptığı açıklamasına atıfta bulunulmuştur. Lee, araştırmaları sonucunda Myanmar'da işlenen suçların soykırımın karakteristik özelliklerini taşıdığına daha fazla ikna olduğunu, Myanmar askeri kuvvetlerinin üst düzey görevlilerinin Arakan'daki soykırımdan sorumlu tutulmaları gerektiğini, bu yetkililerin tartışmasız şekilde devlet adına hareket ettiklerini belirtmiştir.

Ayrıca Özel Raportör Lee'nin hazırladığı çok sayıda raporda, Rohingya Müslümanlarının köylerinin yerle bir edildiği, insanların evlerin içerisine kilitlenerek evlerinin yakıldığı, çocukların ateşin içerisine atılarak ebeveynlerine de bunların izletildiği, baba ve erkek çocukların ailelerinin gözünün önünde infaz edildiği, anne ve kız çocukların ise tecavüz edildikten sonra öldürüldükleri ve kimi zaman yakılarak öldürüldükleri kaydedilmektedir.

Yine, BM İnsan Hakları Konseyi Myanmar Bağımsız Uluslararası Araştırma Komisyonu'nun (BM Araştırma Komisyonu) 12 Eylül 2018 ve 16 Eylül 2019 tarihli raporlarında, 600'den fazla mağdur ve görgü şahidi ile 250'den fazla araştırmacı, diplomat, hükümet ve hükümet dışı organizasyon temsilcileri gibi ilgililer ile yapılan mülakatlar sonucu tespit edilen bulgulara yer verilmiştir. Lee'nin bulgularını destekleyen bilgiler ışığında, göçe zorlanan ve katledilen Rohingyalardan geriye kalan bölgedeki yaklaşık 600.000 Rohingya Müslümanının halen soykırım tehdidi altında bulunduğu, eylemlerin soykırım amacıyla yapıldığına dair deliller bulunduğu ve Myanmar devletinin bu soykırımdan sorumlu olduğu kaydedilmiştir.

Rohingya halkının devam eden ağır ve telafisi mümkün olmayan zararlarının önüne geçilebilmesi amacıyla Divan'ın ivedilikle önleyici tedbire karar vermesi gerektiğini belirten Gambiya, Divan'ın geçmişte önleyici tedbirlere dair verdiği bazı kararları emsal göstermiştir.

Gerçekten Divan, İran ile ABD arasındaki davada 3 Ekim 2018 tarihinde verdiği önleyici tedbir kararında, gerçek ve yakın bir telafisi mümkün olmayan zarar riskinin bulunması halinde, nihai talep konu-

Human Rights Council on 12 March 2018. Lee indicated that as a result of the research she made, she was convinced more than before that crimes committed in Myanmar carried the characteristics of genocide, the high-ranking officials in the Myanmar armed forces should be held accountable for the genocide in Rakhine state, these officials incontestably acted on behalf of the State.

Moreover, many of the reports prepared by the Special Rapporteur Lee indicate that villages of the Rohingya Muslims were torn down, people were locked down in their houses, their houses were burned, children were thrown into the fire and their parents were forced to watch them burn, fathers and sons were executed before the very eyes of their families, mothers and daughters were murdered after being raped and sometimes burned to death.

Also in its reports of 12 September 2018 and 16 September 2019, Independent International Fact-Finding Mission on Myanmar (UN Fact-Finding Commission) in UN Human Rights Council provided findings from the interviews with more than 600 victims and witnesses, more than 250 researchers, diplomats, representatives from governments and non-governmental organizations. In the light of the data supporting Lee's findings, it is noted that around 600,000 remaining Rohingya Muslims from the forced migration and massacres are still under the threat of genocide, there is evidence suggesting that their acts were committed with genocidal intent and the State of Myanmar is responsible for this genocide.

With a view to hindering the severe and non-compensable damages constantly inflicted upon the Rohingya people, Gambia requested from the Court to immediately issue preventive measures and showed some of the previous decisions of the Court on preventive measures as precedent.

Indeed, the Court in its ruling of 3 October 2018 on the provisional measure for the Case Islamic Republic of Iran v. United States of America, only if there is a real and imminent risk that irreparable prejudice will be caused and if the situation is so urgent that a decision on the final request cannot be awaited, the Court will give a decision on preventive measure.

sunda verilecek kararın beklenemeyeceği kadar acil bir durum varsa, Divanın önleyici tedbir kararı vereceği belirtilmiştir.

Ayrıca, Bosna Hersek ile Sırbistan-Karadağ arasında Soykırım Sözleşmesi'nin ihlali çerçevesinde görülen davada da Divan 8 Nisan 1993 tarihinde önleyici tedbirlere hükmetmiştir. Karar gerekçesinde, önleyici tedbire karar vermek için Divan'ın Soykırım Sözleşmesinin ihlâl edilmiş olduğuna karar vermesine veya olay ve olayın faileri hakkında kesin tespitler yapmasına gerek olmadığı ifade edilmiştir.

Myanmar ise askeri güçlerin terörle mücadele kapsamında faaliyette bulduklarını, soykırım niyetiyle suç işlenmediğini, ülkelerinde askeri yargı sistemi olduğunu, aşırıya kaçan eylemlerde bulunan askeri perso-

nelin askeri yargı tarafından yargılanacağını, Soykırım Sözleşmesi'nin ihlâl edilmemiş olduğunu, önleyici tedbirlere hükmedilmesi gereken aciliyet durumunun oluşmadığını belirtmiştir. Bu açıklamalar ışığında, davanın tamamen Divan'ın iş listesinden çıkarılmasını, aksi halde önleyici tedbir taleplerinin reddedilmesini talep etmiştir.

Duruşmaların sonunda Divan, kararın açıklanacağı duruşmanın bilahare ilan edileceğini belirtmiştir ve bu karar duruşması 23 Ocak 2020 tarihinde gerçekleştirilmiştir.

Divan'ın 23 Ocak 2020 Tarihli Önleyici Tedbir Kararı Divan, geçmiş içtihatlarında olduğu gibi, davanın esasına dair kesin tespitler yapmaksızın ("prima facie" yargılama) başvuruyu inceleyerek bir karar verdiğini açıklamıştır.

Myanmar, duruşma aşamasında, yine Gambiya'nın davayı İİT adına açmış olduğunu, dolayısıyla asıl davacının İİT olduğunu ve ancak UAD Statüsü'nün 34'üncü maddesinin birinci fıkrasına göre UAD'de görülen davalarda yalnızca devletlerin taraf olabi-

Furthermore, the Court issued preventive measures on 8 April 1993, on the case Bosnia-Herzegovina v. Serbia -Montenegro within the framework of the violation of the Genocide Convention. It is stated in the grounds of the decision that in order for the Court to issue preventive measures, its decision upon the violation of the Genocide Convention or final determination on the incident and perpetrators is not required.

On the other hand, Myanmar indicated that armed forces conducted activities of counter-terrorism, a crime with genocidal intent has not been committed,

they have military justice system in their country, military personnel who have committed extremist acts would be tried within the military justice system, Genocide Convention was not violated,

and the urgency to issue preventive measures has not emerged. In the light of these remarks, Myanmar requested that the case be removed from the records of the Court completely, or the demand on preventive measure be rejected.

At the end of the hearings, the Court said that the hearing for the announcement of the decision will be pronounced afterwards and that hearing took place on 23 January 2020.

Decision of the Court dated 23 January 2020 on Preventive Measures

The Court, having reviewed the application, gave a decision without a final determination on the merits of the case ("prima facie" case), just as in its previous case-law.

Myanmar, in the course of the hearing, claimed that Gambia filed the case on behalf of the OIC, therefore the actual claimant is the OIC, however pursuant to the first paragraph of Article 34 of the Statute of the ICJ, only the States can be parties to cases heard within the ICJ, for this reason, the case should be rejected. However, the

leceğini, bu sebeple davanın reddedilmesi gerektiğini iddia etmiştir. Ancak Divan, Gambiya'nın kendi ismiyle davayı açtığını belirlemek, diğer ülkelerin veya İİT'nin Gambiya'ya desteklediğini açıklamalarının onu "aracı" konumuna sokmayacağına karar vermiştir.

Ayrıca, Rohingya halkına yönelik eylemleri bakımından Gambiya ile arasında hukuki uyumsuzluk oluşmadığını belirterek, davanın reddini talep eden Myanmar'ın bu savunması da kabul edilmemiştir. 8 Ağustos 2019 tarihli BM Araştırma Komisyonu Raporu'nda "Myanmar'ın soykırımı yasaklamaması nedeniyle devlet olarak sorumlu olduğu" hususuna işaret edildikten sonra Gambiya, Bangladeş ve İİT'nin Myanmar'a karşı dava açma çalışmalarının memnuniyetle karşılandığı açıklanmıştır.

Ancak Myanmar aynı raporu "önyargılı, kusurlu ve gerçeklerden ziyade masallara dayanan bir rapor" olarak nitelendirmiştir. Yine, Gambiya, Myanmar'a 11 Ekim 2019 tarihinde Nota göndererek Soykırım Sözleşmesini ihlâl ettiğini bildirmiş ve bu Sözleşmeyi derhal uygulamaya davet etmiştir.

Bu sebeplerle, Gambiya ile Myanmar arasında bu dava bakımından husumet oluştuğuna karar veren Divan, Soykırım Sözleşmesi'nin 9'uncu maddesi gereğince yargılama yetkisine sahip olduğunu kabul etmiştir.

Kararda, Rohingya Müslümanlarının Soykırım Sözleşmesinin 2'nci fıkrası anlamında hakları korunan "ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grup" olduğu ve talep konusu önleyici tedbirlerle bu grubun hakları arasında bağ bulunduğu ifade edilmiştir. Dolayısıyla, Divan'ın önleyici tedbir kararı verilebilmesi için gerekli olan "önleyici tedbirlerin hakkın korunmasını sağlayacak ölçüde makul olması" kriterinin gerçekleştiğini kaydedilmiştir.

Sonuç olarak Divan, Rohingya Müslümanlarının

Court indicated that Gambia filed the case by using its own name, and decided that the statements of other countries or OIC supporting Gambia do not make Gambia an "intermediary".

Furthermore, having said that there is not any legal dispute between Myanmar and Gambia on account of the acts against the Rohingya people, Myanmar requested the rejection of the case, but the mentioned defence statement of Myanmar was found inadmissible either. Report of the UN Fact-Finding Commission on 8 August 2019 touched upon "the accountability of the Myanmar State due to the lack of a ban on genocide", it also welcomed the efforts of Gambia, Bangladesh and OIC

to file a case against Myanmar. However, Myanmar defined the said report as "a prejudiced, faulty report based on tales which are far from the truth". Also, Gambia indicated to Myanmar that it infringed upon the Genocide Convention by sending a diplomatic note on 11 October 2019 and invited Myanmar to implement the Convention as soon as possible.

For these reasons, deciding that hostility arose between Gambia and Myanmar with regard to that case, the Court accepted that it has the authority to conduct proceedings pursuant to Article 9 of the Genocide Convention.

The ruling stated that the Rohingya Muslims is a "national, ethnic or religious group" whose rights are preserved within the meaning of the second paragraph of Article 2 of the Genocide Convention and there is a link between the requested preventive measures and the rights of this group. Therefore, it is noted that the criteria "preventive measures must be reasonable so as to protect the rights" which is necessary for the Court's decision on preventive measure is met.

In conclusion, by stating that the protection of the rights of Rohingya Muslims is an urgent need and there is an imminent risk that irreparable damage will be

haklarının korunmasının aciliyet arz ettiğini ve tafisi mümkün olmayan zarar riskinin bulunduğunu belirterek Myanmar aleyhine aşağıda açıklanan dört önleyici tedbire karar vermiştir.

Myanmar başta öldürme, ciddi bedensel ve zihinsel zararlar verme, grubun bütünüyle veya kısmen fiziksel varlığını ortadan kaldırması hesap edilerek yaşam şartlarını kasten değiştirme ve grup içerisinde doğumun engellenmesi suçları olmak üzere, sınırları içerisindeki Rohingya halkına karşı Soykırım Sözleşmenin 2'nci maddesinde sayılan suçların işlenmesini önlemek için tüm tedbirleri alacaktır.

İkinci olarak Myanmar, askeri unsurlarının, devlet tarafından yönetilen veya desteklenen düzensiz silahlı grupların, devletin kontrolünde veya etkisinde olan herhangi bir organizasyonun Rohingya halkına karşı yukarıdaki paragrafta belirtilen suçları işlememesini sağlamalıdır. Ayrıca bu unsurların soykırımı teşebbüs, teşvik veya iştirak etmemesini, soykırım için anlaşma yapmamasını temin etmelidir.

Myanmar, üçüncü tedbir gereğince, Sözleşmenin 2'nci maddesi kapsamına giren suç iddialarına dair delillerin yok edilmesini önleyip, bu delilleri koruyacaktır.

Son olarak Myanmar, bu önleyici tedbirlerin yerine getirilmesine dair gerçekleştirdiği işlemleri karar tarihinden itibaren 4 ay içerisinde Divan'a rapor edecektir. Bu ilk raporun ardından, nihai taleplere dair son karar verilinceye kadar her 6 ayda bir Divan'a rapor sunacaktır.

UAD'nin kesin mahiyetteki bu tedbir kararının, Rohingya Müslümanlarının yaşadığı zulme uluslararası hukukun daha fazla sessiz kalmayacağını ilanı anlamında tarihi bir öneme sahip olduğu değerlendirilmektedir.

caused, the Court issued the following four preventive measures against Myanmar.

Myanmar shall, in relation to the members of the Rohingya group in its territory, take all measures to prevent the commission of all acts within the scope of Article II of the Genocide Convention, in particular killing members of the group, causing serious bodily or mental harm, deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; and imposing measures intended to prevent births within the group.

Secondly, Myanmar shall, in relation to the members of the Rohingya group, ensure that its military, as well as any irregular armed units which may be directed or supported by it and any organizations and persons which may be subject to its control, direction or influence, do not commit any acts described in the paragraph above. It shall also ensure that these elements do not attempt to commit genocide, make an incitement to commit genocide, complicit in genocide or make an agreement to commit genocide.

As part of the third measure, Myanmar shall prevent the destruction and ensure the preservation of evidence related to allegations of acts within the scope of Article II of the Convention.

Finally, Myanmar shall submit a report to the Court on all procedures taken to implement these preventive measures within four months, as from the date of this decision, and thereafter every six months, until a final decision on the case is rendered by the Court.

This binding decision of the International Court of Justice on preventive measure that is of historical significance since it demonstrates that the international law will no longer remain silent to the massacres inflicted upon the Rohingya Muslims.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ YETKİLİLERİNİN HOLLANDA ÇALIŞMA ZİYARETİ

OFFICIALS OF OUR DIRECTORATE GENERAL
REALISES A STUDY VISIT TO THE NETHERLANDS

Genel Müdürümüz Sayın Kasım ÇİÇEK, beraberindeki heyetle birlikte Hollanda'nın resmî daveti üzerine, 5-6 Kasım 2019 tarihlerinde Lahey'e resmî bir çalışma ziyareti gerçekleştirmiştir.

Our Director-General, Mr Kasım ÇİÇEK, together with his accompanying delegation, realised an official study visit to The Hague on 5-6 November 2019 upon the official invitation of the Netherlands.

Ziyaret kapsamında, Hollanda Adalet ve Güvenlik Bakanlığı Hukuk ve Operasyon İşleri Müdürü Sayın Gerardvan BALLEGOOIJ ile adli yardımlaşma merkezî makam olarak faaliyet gösteren Uluslararası İlişkiler ve Cezaî Konularda Adli Yardımlaşma Departmanı Müdürü Sayın Klara SCHEEPERSVE uzman heyet ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

Yapılan görüşmelerde, her iki ülkenin adli yardımlaşma konularındaki yasal ve kurumsal yapılarına yönelik karşılıklı bilgi alışverişinde bulunulmuş, adli yardımlaşma da dâhil olmak üzere ikili işbirliğinin daha da geliştirilmesine yönelik adımların atılması konusunda mutabık kalınmıştır.

Heyetimiz tarafından Lahey Büyükelçimiz Sayın Şaban DİŞLİ de ziyaret edilerek istişarelerde bulunulmuştur.

Within the scope of the visit, meetings were held with Mr Gerard van BALLEGOOIJ, Director of Legal and Operation Affairs of the Ministry of Justice and Security of the Netherlands, and Ms Klara SCHEEPERS, Director of the Department of International Relations and Legal Assistance in Criminal Matters, which is the central authority for legal assistance, and with the delegation of experts.

In the meetings, exchange of information took place on the legal and institutional structures on legal assistance of both of the countries, and it was agreed that steps will be taken to further enhance the bilateral cooperation, including legal assistance.

The delegation also paid a visit to Mr Şaban DİŞLİ, the Ambassador to the Hague, and consultations were realised.

KAZAKİSTAN CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞININ ZİYARETİ

THE VISIT BY KAZAKHSTAN CHIEF PUBLIC PROSECUTOR'S OFFICE

Genel Müdürümüz Sayın Kasım ÇİÇEK, Kazakistan Cumhuriyeti Başsavcılığı Dış İlişkiler Dairesi Başkanı Sayın Galyzam KOİGELDIYEV beraberindeki heyeti 19 Kasım 2019 tarihinde kabul etmiştir.

Toplantıda konuk heyet başkanı, öncelikle ziyaretleri kapsamında karşılaştıkları ilgi ve alakadan duydukları memnuniyetleri dile getirmişler, ceza istinabe, iade ve nakil taleplerine ilişkin bilgi ve belgeleri paylaşmışlar ve ülkemizden anılan taleplerini yinelemişlerdir.

Söz konusu görüşmede, Genel Müdürlüğümüz temsilcileri de hazır bulunmuşlardır.

Mr Kasım ÇİÇEK, the Director-General, received Mr Galyzam KOİGELDIYEV, Head of Department of Foreign Relations of the Chief Public Prosecutor's Office of Kazakhstan, and his accompanying delegation on 19 November 2019.

In the meeting, head of the delegation following expressing the interest and hospitality

they received during their visit, shared information and documents with regard to their requests on criminal rogatory, extradition and transfer, and reiterated those requests from our country.

Representatives of the Directorate-General also attended the meeting.

ÇEK CUMHURİYETİ KONSOLOSLUK GÖREVLİLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARET ETTİ

CONSULATE OFFICIALS OF THE CZECH REPUBLIC VISITS OUR DIRECTORATE GENERAL

Çek Cumhuriyeti Büyükelçiliği'nde görevli Konsolos Jiri FRYDA ve Konsolosluk memuru Gabriela KOCADAŞ, 10 Aralık 2019 tarihinde Genel Müdür Yardımcımız Sayın Dr. Yavuz YILMAZ tarafından kabul edilmiştir.

Görüşmeler sırasında iki ülke arasındaki adli iş birliği kapsamında hukuk istinabe ve ceza istinabe dosyaları görüşülmüş; mevcut iş birliğinin önümüzdeki dönemde de devam ettirilmesi hususunda mutabık kalınmıştır.

Dr. Yavuz YILMAZ, Deputy Director-General, received Jiri FRYDA, the Consul of the Embassy of the Czech Republic, and Gabriela KOCADAŞ, a Consulate official, on 10 December 2019.

During the meeting, within the scope of judicial cooperation between the two countries, files of legal assistance on civil and criminal matters were discussed and it was agreed that the existing cooperation is maintained in the long view.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZCE “MÜLTECİ HUKUKU” KONULU KONFERANS DÜZENLENMİŞTİR

OUR DIRECTORATE GENERAL ORGANIZES THE CONFERENCE ON “REFUGEE LAW”

Genel Müdürlüğümüzce 8 Ocak 2020 tarihinde Kastamonu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr.Ahmet Hamdi TOPAL'ın iştirakleriyle “Mülteci Hukuku” konulu Konferans düzenlenmiştir.

Söz konusu Konferans kapsamında, öncelikle mülteci hukukunu evrensel düzeyde ve kapsamlı bir şekilde düzenleyen 1951 tarihli Cenevre Sözleşmesi ve Eki Protokol hakkında genel açıklamalarda bulunulmuştur. Devamla mülteci statüsünün kazanılması için aranan koşullar, mülteci hukukunun temel prensiplerinden olan non-refoulement ilkesi ile mülteci statüsünün kazanılması önleyen veya yitirmesine neden olabilen haller hakkında ayrıntılı bilgiler paylaşılmıştır.

Our Directorate General organized the conference on “Refugee Law” with the participation of Prof.

Dr.Ahmet Hamdi TOPAL, Rector of Kastamonu University, on 8 January 2020.

Within the scope of the conference, firstly general explanations were delivered concerning the Geneva Convention of 1951 and Additional Protocol thereto that regulate the refugee law at a global level and in a comprehensive manner. Furthermore, detailed information were shared concerning the required conditions for receiving refugee status, non-refoulement principle that is

one of the fundamental principles of refugee law, and the situations which may cause to prevent receiving refugee status or to lose it.

Avrupa’da süregelen çatışmalara son vererek kalıcı bir barış ortamı oluşturulabilmesi amacıyla üye devletler ve onların vatandaşları arasında ortak çıkarlara ve değerlere dayalı bir Avrupa bütünleşmesi hedefi ile başlangıçta 6 kurucu ülke ile temelleri atılan ve bugün için 28 üye devlete ulaşan “Avrupa Birliği”, her ne kadar ekonomik bir bütünleşme hareketi olarak başlamış ise de, zaman içerisinde sosyal ve siyasi bütünleşme yolunda ilerlemiştir.

Günümüze kadar geçen süreç içerisinde üye devletler, sosyal, ekonomik, siyasi ve kültürel alandaki işbirliklerini her geçen gün daha da arttırmışlardır. Birliğin yetki ve faaliyet alanları ile kurumsal yapısı da, bütünleşme hedefi doğrultusunda yıllar içerisinde değişip gelişmiştir.

Başlangıçta ekonomi odaklı bir bütünleşme fikri hakim olduğu için, kurucu antlaşmalar polis ve adli işbirliği alanı ile doğrudan ilgilenmemektedir. Ancak zamanla iç pazarın büyük ölçüde tamamlanması ve ekonomik entegrasyonun belirli bir seviyeye ulaşmasının ardından üye ülkeler arasında sınır kontrollerinin kaldırılması, Avrupa vatandaşlarının ülkeler arasında serbest dolaşımını sağlamanın yanı sıra suç işleyen kişilerin de ulus ötesi hareket edebilmesine imkan vermiştir. Özellikle organize suç örgütleri Avrupa çapında serbest dolaşım imkânı bulmuş, buna karşılık kurumların yetkileri ulusal sınırlar içerisinde kalmıştır.

Bu durumun beraberinde ciddi sorunlar getirmesi üzerine sınır aşan suçlar ile mücadelenin Avrupa Birliği düzeyinde ele alınması ve polis, gümrük ve adli birimler arasındaki işbirliğinin güçlendirilmesi zorunlu hale gelmiştir. Nihayet yaşanan bu gelişmeler ve siyasi bütünleşme hedefi doğrultusunda 1 Kasım 1993 tarihinde Maastricht Antlaşması (diğer adıyla Avrupa Birliği Antlaşması) ile üç sütunlu Avrupa Birliği yapısı oluşturularak “adalet ve içişlerinde işbirliği” Avrupa bütünleşmesine dâhil edilmiştir.

Although the “European Union”, the foundations of which were initially laid down with 6 founding members beginning and reached 28 member states today was initially founded to end the continuous conflicts in Europe and to create a lasting peace, with the aim of a European integration based on common interests and values between member States and their citizens and although it has founded as an economic integration movement, it progressed towards social and political integration over time.

In the process so far, member States have progressively increased their cooperation in social, economic, political and cultural fields. The Union’s mandate and fields of activity and its institutional structure, have also evolved over the years in line with the goal of integration. Founding treaties were not directly concerned with the police and judicial cooperation, as the idea of an economy-focused integration prevailed initially.

However, following the completion to a large extent of the domestic market and the economic integration has reached to a certain level over time, the lifting of border controls between the member countries, in addition to ensuring the free movement of European citizens among countries, it has also enabled criminals to act in many countries (trans-borders). Organized crime organizations, in particular, had the opportunity to move freely across Europe, whereas the jurisdiction of the institutions remained within their national borders.

As this situation brings serious problems, it has become imperative to tackle the cross-border crime at the European Union level and to strengthen the cooperation between the police, customs and judicial units. In line with these recent developments and the goal of a political integration, the Maastricht Treaty of 1 November 1993 (also known as the European Union Treaty), established a three-pillar structure of the European Union and cooperation in justice and home affairs was included in the European integration process.

İlk sütun Avrupa Toplulukları (Ekonomik ve Parasal Birlik), ikinci sütun “Ortak Dışişleri ve Güvenlik Politikası”, üçüncü sütun ise “Adalet ve İçişleri alanında işbirliği” konularından oluşmaktaydı. Birinci sütun “ulusüstü” bir nitelik taşıymaktaydı, diğer bir ifade ile AB, üye devletlerin kendisine devrettiği belirli yetkileri kurumları aracılığıyla kullanmaktaydı. İkinci ve üçüncü sütunlar ise, “hükümetlerarası” bir nitelik taşıması nedeniyle karar alma prosedürü yönüyle birinci sütundan farklılık arz etmekteydi.

1 Mayıs 1999 tarihinde yürürlüğe giren Amsterdam Antlaşması ile üçüncü sütun kapsamında yer alan bazı alanların birinci sütun kapsamında ele alınması mümkün hale gelmiştir.

Amsterdam Antlaşmasının ayrı bir “özgürlük, güvenlik ve adalet” alanı oluşturulması ile birlikte “üçüncü sütun” içerisinde yer alan ve hükümetler arası nitelik taşıyan “adalet ve içişlerinde işbirliği” altındaki konulardan bir kısmı ulus üstü nitelik kazandırılarak Birliğin tasarrufundaki “birinci sütun” altına taşınmıştır.

Bu şekilde başlangıçta hükümetler arası nitelik taşıyan birçok konu, zaman içerisinde Birliğin tasarruf alanına kaydırılmış ve üçüncü sütun “Cezai Konularda Polis ve Adli İşbirliği” olarak anılmaya başlanmıştır. Daha sonradan 2009 yılında Lizbon Antlaşmasının imzalanması ile birlikte “özgürlük, güvenlik ve adalet alanı” bütünüyle ulus üstü bir niteliğe bürünmüş ve Birliğin temel alanlarından birisi haline gelmiştir.

Özgürlük, Güvenlik ve Adalet Alanı, dört alt başlığa ayrılmıştır: (i) sınır kontrolleri, iltica ve göç konusundaki politikalar, (ii) hukuki konularda adli işbirliği, (iii) cezai konularda adli işbirliği ve (iv) polis işbirliği.

Lizbon Anlaşması ceza adaleti alanının geliştirilmesi hususunda daha sağlam bir temel oluşturmuştur. Ancak yine de cezai konularda adli işbirliğinin, polis işbirliği ile birlikte, tamamıyla AB'nin tasarruf alanı içerisine dâhil edilmediği, Lizbon Anlaşması önce-

The first pillar was the European Communities (Economic and Monetary Union), the second pillar was a Common Foreign and Security Policy, and the third one was Cooperation in the fields of Justice and Home Affairs.

The first pillar was of a “supranational” nature, in other words, the EU used certain powers via its institutions, transferred by its member States to them. The second and third pillars, on the other hand, differed from the first pillar in terms of the decision-making procedure due to their “intergovernmental” character.

With the Treaty of Amsterdam, which entered into force on May 1, 1999, some areas within the third pillar became possible to be covered under the first pillar.

With the establishment of a separate “freedom, security and justice” area within the Amsterdam Treaty, some of the subjects under the “cooperation in justice and home affairs”, which are included in the “third pillar” and which are intergovernmental in nature,

have been brought under the “first pillar” for the disposal of the Union.

In this way, many issues that were initially intergovernmental were shifted to the Union’s capacity over time, and the third pillar, began to be referred to as “Police and Judicial Cooperation in Criminal Matters”. With the signing of the Treaty of Lisbon in 2009, the “area of freedom, security and justice”, took on a completely transnational character and became one of the main areas of the Union.

The area of Freedom, Security and Justice is divided into four subheadings: (i) policies on border controls, asylum and immigration, (ii) judicial cooperation in civil matters, (iii) judicial cooperation in criminal matters, and (iv) police cooperation.

The Treaty of Lisbon provided a more solid basis for the development of the field of criminal justice. It should be noted, however, that judicial cooperation in criminal matters, along with police cooperation, is not fully included in the EU’s area of practice, and retains some of its characteristics from the situation

sindeki özelliklerinden bir kısmını muhafaza ettiği de belirtilmelidir.

Cezai konularda adli işbirliğine ilişkin hükümler, hâlihazırda Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Anlaşma'nın (ABİHA) 82 ve 86'ncı maddeleri arasında düzenlenmektedir.

ABİHA m. 82 uyarınca, Birlik içinde cezai konularda adli işbirliği temel olarak, üye ülke mahkemelerinin verdiği hükümlerin ve diğer kararların "karşılıklı tanınması" ilkesine dayanmaktadır. Kararların karşılıklı tanınması ve cezai konularda işbirliğinin kolaylaştırılabilmesi için, belirli alanlarda üye devletlerin kanun ve ikincil düzenlemelerinin birbirine yaklaştırılması hedeflenmektedir.

Üye ülkelerin mevzuatının belirli alanlarda benzer hale getirilmesinin kolaylaştırılması amacıyla, Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in, özellikle delillerin karşılıklı kabul edilebilirliği, bireylerin ceza usulünden kaynaklanan hakları, suç mağdurlarının hakları ve ceza usulünün diğer yönlerine ilişkin direktifler çıkarabileceği öngörülmüştür.

Yine ABİHA m. 83'te, Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in direktifler vasıtasıyla, sınır ötesi boyutu olan ciddi suçlarla ortak bir temelde mücadele edilebilmesi için, bu suçların ve yaptırımların tanımlanmasına ilişkin asgari kuralları belirleyebileceği ifade edilmiştir. Ciddi suç alanları ise; terörizm, insan ticareti ve kadınlarla çocukların cinsel istismarı, yasa dışı uyuşturucu ticareti, yasa dışı silah ticareti, kara para aklama, yolsuzluk, ödeme araçları sahteciliği, bilişim suçları ve örgütlü suçlar olarak sayılmıştır.

Bu hükümler doğrultusunda özellikle ulus ötesi suçlarla mücadele için tedbirler benimsenmiş, ayrıca mağdur, şüpheli/sanık ve hükümlü haklarının AB çapında korunması için düzenlemeler yapılmıştır. Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in, asgari standartları

before the Lisbon Treaty.

Provisions on judicial cooperation in criminal matters are currently regulated in Articles 82 to 86 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU).

Pursuant to Art.82 of TFEU, judicial cooperation in criminal matters within the Union is mainly based on the principle of "mutual recognition" of judgments and other decisions of the courts of the member States. It is aimed to bring the laws and secondary regulations of the member States closer to each other in certain areas to facilitate mutual recognition of decisions and cooperation in criminal matters.

In order to facilitate the alignment of the legislation of the member States in certain areas, it is envisaged that the European Parliament and the Council may enact directives on the mutual acceptability of evidence, the rights of individuals arising from criminal proceedings, the rights of victims of crime and other aspects of criminal procedure.

Similarly, Article 83 of TFEU provides that the European Parliament and the Council may, by means of directives, establish minimum rules concerning the definition of criminal offences and sanctions in the areas of particularly serious crime with a cross-border dimension, in order to combat them on a common basis.

These areas of serious crimes are listed as: terrorism, trafficking in human beings and sexual exploitation of women and children, illicit drug trafficking, illicit arms trafficking, money laundering, corruption, counterfeiting of means of payment, crimes and organised crimes.

In line with these provisions, measures have been adopted to combat particularly transnational crimes and to protect the rights of victims, suspects/defendants and convicts across the EU. Below are listed the main EU actions that the European Parliament and the Council have taken to set minimum standards.

Main directives, issued by the EU concerning criminal

belirlemek için çıkarmış olduğu başlıca AB tasarruflarına aşağıda yer verilmiştir.

Ceza muhakemesine ilişkin başlıca AB tasarrufları:

- Tercüme Hakkına ilişkin 2010/64 sayılı Direktif
- Bilgi Edinme Hakkına ilişkin 2012/13 sayılı Direktif
- Avukata Erişim ile Üçüncü Kişi ve Konsolosluk Yetkilerini Haberdar Etme Hakkına ilişkin 2013/48 sayılı Direktif
- Masumiyet Karinesi ve Mahkeme Önüne Çıkarılma Hakkına ilişkin 2016/343 sayılı Direktif
- Şüpheli veya Sanık Konumunda Bulunan Çocukların Korunmasına İlişkin Usuli Güvencelere İlişkin 2016/800 sayılı Direktif

Terörle Mücadeleye ilişkin başlıca AB tasarrufları:

- Yolcu İsim Kaydı (PNR) Verisinin Kullanılmasına İlişkin 2016/681 sayılı Direktif
- Terörle Mücadeleye ilişkin 2017/541 sayılı Direktif Yolsuzlukla mücadele, siber suçlar, dolandırıcılık ve aklama suçlarına ilişkin başlıca AB tasarrufları:
- Bilgi İşlem Sistemlerine Saldırlara ilişkin 2013/40 sayılı Direktif
- Parada Sahteciliğin Önlenmesine ilişkin 2014/62 sayılı Direktif
- Para Aklama Suçuna ilişkin 2018/1673 sayılı Direktif
- Malvarlığının Dondurulması ve Müsaderesi Kararlarının Karşılıklı Tanınmasına ilişkin 2018/1805 sayılı Tüzük

Üye Devletler ve AB Kurumları arasında bilgi paylaşımına ilişkin başlıca AB tasarrufları:

- Avrupa Tutuklama Emri hakkında 2002/584 sayılı Direktif
- Avrupa Soruşturma Emrine ilişkin 2014/41 sayılı Direktif
- Schengen Bilgi Sisteminin Cezai Konularda Polis ve Adli İşbirliğinde Kullanılmasına ilişkin 2018/1862 sayılı Tüzük

Mağdur haklarına ilişkin başlıca AB tasarrufları:

- İnsan Ticareti ile Mücadeleye ilişkin 2011/36 sayılı Direktif

procedure, are:

- Directive 2010/64/EU on the right to interpretation in criminal proceedings.
- Directive 2012/13 on the Right to information
- Directive 2013/48/EU on the right of access to a lawyer in criminal proceedings and in European arrest warrant proceedings, and on the right to have a third party informed upon deprivation of liberty and to communicate with third persons and with consular authorities while deprived of liberty
- Directive 2016/343 on the strengthening of certain aspects of the presumption of innocence and of the right to be present at the trial in criminal proceedings
- Directive 2016/800 on procedural safeguards for children who are suspects or accused persons in criminal proceedings

Main directives, issued by the EU concerning combating terrorism, are:

- Directive 2016/681 on the use of passenger name record (PNR)
- Directive 2017/541 on combating terrorism

Major EU legal instruments on anti-corruption, cyber-crime, fraud and laundering crimes

- Directive 2013/40 on attacks against information systems
- Directive 2014/62 on the prevention of counterfeiting of currency
- Directive 2018/1673 on combating money laundering by criminal law

•Regulation 2018/1805 on the mutual recognition of freezing orders and confiscation orders

Major EU legal instruments on information-sharing between Member States and EU Institutions:

- Council Framework Decision 2002/584 on the European arrest warrant and the surrender procedures between Member States
- Directive 2014/41 on the European Investigation Order in Criminal Matters
- Regulation 2018/1862 on the establishment, operation and use of the Schengen Information System (SIS) in the field of police cooperation and judicial cooperation in criminal matters,

- Çocuk İstismarı ile Mücadeleye ilişkin 2011/92 sayılı Direktif
- Avrupa Koruma Emrine İlişkin 2011/99 sayılı Direktif
- Suç Mağdurlarının Korunması ve Desteklenmesi için Asgari Standartlar Belirlenmesine ilişkin 2012/29 sayılı Konsey Çerçeve kararı.

Cezai konularda adli işbirliğinin sağlanabilmesi için gerekli kurumsal yapılanma ise ABİHA'nın 85 ve 86'nı maddelerinde sırasıyla Eurojust ve Avrupa Savcılığı Ofisi olarak öngörülmüştür. Eurojust aktif olarak faaliyetini sürdürmekte iken, Avrupa Savcılığı Ofisi henüz kurulmamıştır.

Üye ülkeler arasında cezai konularda adli işbirliğinin sağlanabilmesi için faaliyet gösteren temel kurum olan Eurojust'ın başlıca görevi AB üye devletlerinin yetkili makamları tarafından yürütülen soruşturma ve kovuşturmalar veya iki veya daha fazla üye devleti ilgilendiren veya ortak bir kovuşturma gerektiren suçlar hakkında gerekli koordinasyonu ve desteği sağlamaktır. Özellikle uluslararası adli yardım taleplerinin yerine getirilmesinin kolaylaştırması amaçlanmaktadır. Eurojust, üye devletlerin talebi doğrultusunda soruşturma ve kovuşturmalara destek vermektedir. AB üyesi olmayan ülkeler açısından ise, ilgili ülkenin Eurojust ile işbirliği anlaşması imzalaması durumunda destek sağlanmaktadır. Eurojust ile ilgili temel hukuki belge 12 Aralık 2019 tarihi itibarıyla uygulanmaya başlanan 2018/1727 sayılı AB Tüzüğüdür.

“Cezai konularda adli işbirliğinin sağlanması konusunda ABİHA'da yer alan diğer AB Kurumu olan Avrupa Savcılığı Ofisi ise henüz kurulmamış olup, 2020 yılı sonuna kadar faaliyete geçmesi beklenmektedir. Ancak Savcılık Ofisi henüz faaliyete geçmemiş olsa da 14 Ekim 2019 tarihinde Rumen asıllı Laura Codruta Kövesi Avrupa Başsavcısı olarak 7 yıllığına atanmıştır. Ofisin, faaliyete geçmesi halinde üye ülkelere seçilecek savcılardan oluşan ve AB'nin mali çıkarlarına yönelik dolandırıcılık ve yolsuzluk gibi suçlar hakkında araştırma ve soruşturma yapmakla görevli bağımsız bir kurum olması öngörülmektedir.”

Major EU legal instruments on the rights of victims:

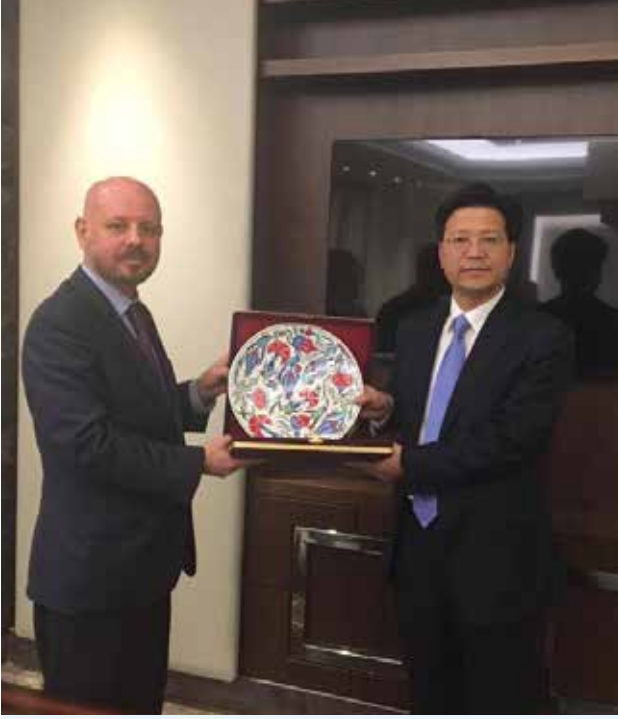
- Directive 2011/36 on preventing and combatting trafficking in human beings and protecting its victims
- Directive 2011/93 on combating the sexual abuse and exploitation of children
- Directive 2011/99 on the European protection order
- Directive 2012/29 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime.

The institutional structuring required for the provision of judicial cooperation in criminal matters, is set out in TFEU, Articles 85 and 86 articles as Eurojust and European Public Prosecutor's Office, respectively. While Eurojust continues to operate actively, the European Prosecutor's Office has not yet been established.

The main task of Eurojust, which is the main institution operating to ensure judicial cooperation between member States in criminal matters, is to provide the necessary coordination and support for investigations and prosecutions, carried out by the competent authorities of the EU member States or for crimes, involving two or more member States or which require a joint prosecution. It is particularly aimed at facilitating the fulfilment of international legal assistance requests. Eurojust provide support for investigations and prosecutions at the request of a member State. For non-EU countries, support is provided if the relevant country signs a cooperation agreement with Eurojust. The main legal instrument on Eurojust, is Regulation (EU) 2018/1727, which started to be implemented as of 12 December 2019.

“The European Public Prosecutor's Office, another EU Institution in TFEU for the provision of judicial cooperation in criminal matters, is not operational yet and is expected to start functioning until the end of 2020. Even though the Prosecutor's Office has not become operational, Laura Codruta Kövesi, a Romanian national, was appointed on 14 October 2019 as the European Chief Prosecutor for 7 years. The European Prosecutor's Office, when it becomes operational, will be an independent body of the Union, consisting of prosecutors to be chosen from the member countries, responsible for investigating prosecuting crimes against the financial interests of the Union (e.g. fraud, corruption).”

ÇİN HEYETİ İLE GÖRÜŞME GERÇEKLEŞTİRİLDİ A MEETING WAS HELD WITH THE CHINESE DELEGATION

Kamu Denetçiliği Kurumu tarafından düzenlenen 2. İstanbul Uluslararası Ombudsmanlık Konferansına katılmak üzere İstanbul'a gelen Çin Halk Cumhuriyeti Ulusal Denetleme Komisyonu, Çin Komünist Partisi Disiplin Denetimi Merkez Komisyonu Vaka İnceleme Dairesi Genel Müdürü Sayın Chen GUOMENG ve beraberindeki heyetle, Genel Müdür Yardımcımız Sayın Dr. Yavuz YILMAZ ve Daire Başkanı Selahattin DOĞAN 18 Kasım 2019 tarihinde görüşme gerçekleştirmiştir.

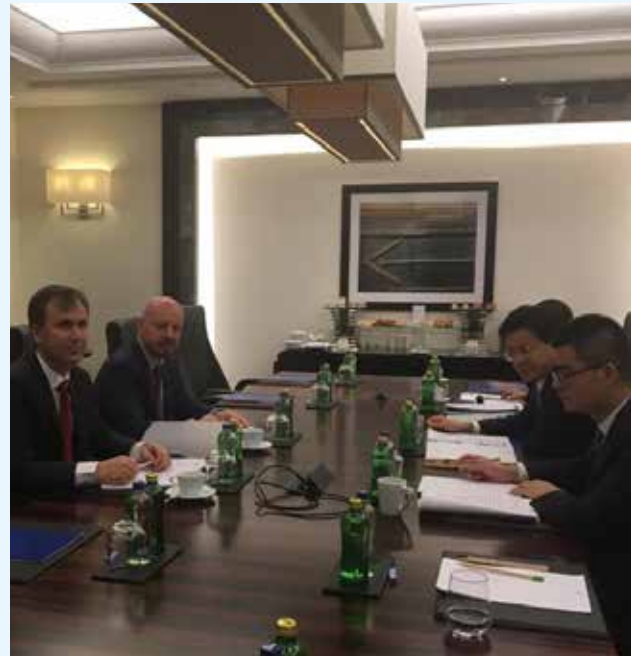
Görüşmede Sayın GUOMENG, Çin Ulusal Denetleme Komisyonunun kuruluş, görev ve yetkileri hakkında bilgi vererek Ülkemizle suçluların iadesi, terörle mücadele, yolsuzlukla mücadele ve benzeri hususlarda işbirliği yapmak istediklerini dile getirmiştir. Öte yandan, temiz, açık ve şeffaf İpek Yolu Bildirgesine Ülkemizin de katılımını arzu ettiklerini belirtmişlerdir.

Genel Müdür Yardımcısı Sayın YILMAZ ise, daha önce yapılan üst düzey temaslarda varılan mutabakata atıfla, ülkemizin uluslararası yükümlülükleri ve millî mevzuatımız çerçevesinde, Çin Halk Cumhuriyeti ile olan adli işbirliğinin sürdürüldüğüne değinmiştir.

National Commission of Supervision of the People's Republic of China who arrived in İstanbul to participate in the 2nd İstanbul International Ombudsman Conference held by the Ombudsman Institution, Mr Chen GUOMENG, the Director-General of Department of Case Review of the Central Commission for Discipline Inspection of the Communist Party of China, and his accompanying delegation had a meeting with Dr. Yavuz YILMAZ, Deputy Director-General, and Mr Selahattin DOĞAN, Head of Department, on 18 November 2019.

In the meeting, Mr GOU MENG gave information on the organisation, tasks and competencies of the National Commission of Supervision of China and expressed that they want to cooperate with our country in matters such as extradition, fight against terrorism, fight against corruption and etc. In addition, he stated that they declaration of wish that our Country becomes a party to the declaration of clean, clear and transparent Silk Road.

Mr Yılmaz, the Deputy Director-General, referring to the mutual understanding established in the previous high-level contacts, stated that the judicial cooperation with the People's Republic of China is being maintained within the scope of the international obligations of our Country and of our national legislation.

Suçluların iadesi, başka bir deyişle suçluların geri verilmesi, bir ülkede işlenen ya da işlendiği iddia edilen bir suça ilişkin olarak hakkında soruşturma veya kovuşturma başlatılan ya da mahkumiyet kararı bulunan bir şahsın, talep edilmesi halinde, soruşturma veya kovuşturmanın sonuçlandırılabilmesi ya da cezasının infaz edilebilmesi amacıyla yetkili devlete geri verilmesidir.

Suçluların iadesi kurumu, devletlerarası ilişkileri gerektirdiğinden, devletler karşılıklı ikili veya çok taraflı sözleşmeler yaparak iade hususunda yardımlaşmaktadır. Bu kapsamda, üye devletler arasında suçluların iadesi konusunda daha sıkı bir işbirliğinin temini amacıyla 13 Aralık 1957 tarihinde Avrupa Konseyi bünyesinde “Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi” (SİDAS) tanzim edilmiştir. Avrupa Birliği (AB) üye ülkeleri arasında da uzun yıllar suçluların geri verilmesine ilişkin olarak SİDAS hükümleri esas alınmış ve uygulanmıştır.

Ancak SİDAS'ın uygulanmasında ortaya çıkan zorluklar ve suçluların iadesi prosedürünün uzun bir süreç gerektirmesi gibi nedenlerle, Birlik tarafından üye devletler arasındaki iade usulünü sadeleştirmek ve SİDAS'ın uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla sözleşmeler hazırlanmıştır. Bunlardan ilki 10 Mart 1995 tarihli “AB Üyesi Ülkeler Arasında Basitleştirilmiş İade Usulüne Dair Sözleşme”dir.

Bahsi geçen Sözleşmede suçluların iadesi usulünün, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Avrupa Sözleşmesi'nin ilkeleri de dahil olmak üzere kendi temel hukuki ilkeleri ile uyumlu olduğu oranda basitleştirmesi gerekliliğine işaret edilmiş ve iş bu Sözleşmede düzenlenmeyen hususlarda SİDAS hükümlerinin uygulanmasına devam edileceği belirtilmiştir.

Anılan Sözleşmenin 2 inci maddesine göre; üye devletler iade edilmek amacıyla aranan kişileri, işbu Sözleşme ile basitleştirilmiş usuller kapsamında, bu kişilerin rızası ve Sözleşme hükümlerine uygun olarak iade talebinin yapıldığı devletin onayı ile birbirlerine geri verme yükümlülüğü altına girmektedir.

Extradition, or the return of accused or convicted persons, is a process where one state, upon the request of another, can turn over a person accused or convicted of a crime, to the country where he was charged or convicted, to face trial or to serve his sentence.

Since the institution of extradition requires intergovernmental relations, states cooperate on extradition by concluding bilateral or multilateral agreements. In this regard, with the purpose to ensure closer cooperation between member states on extradition, the European Convention on Extradition was opened for signature on 13 December 1957 by member States of the Council of Europe. The provisions of the European Convention on Extradition have been taken as a basis and applied for extradition among the EU member countries for many years.

Nonetheless, due to the difficulties, encountered in the implementation of the Convention on Extradition and the long lasting process required for extradition, the Union has issued agreements to simplify and facilitate the application of the European Convention between the Member States. The first one of these was the Convention on simplified extradition procedure between the Member States of the European Union, of 10 March 1995.

The Convention points out to the need to simplify the extradition procedures to the extent compatible with its fundamental legal principles, including the principles of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. It states that the provisions of the Convention on Extradition shall remain in force for all matters not covered by this Convention.

According to Article 2 of the Convention, member States undertake to surrender to each other under simplified procedures as provided for by this Convention, persons sought for the purpose of extradition, subject to consent of such persons and to the agreement of the requested State, given in accordance with this Convention.

On the other hand, the Convention, relating to Extradition between the Member States of the European

Öte yandan, adli işbirliğinde suçluların iadesi konusunun ve adil yargılanma hususunun öneminin vurgulandığı 27 Eylül 1996 tarihli “AB Üyesi Ülkeler Arasında İadeye İlişkin Sözleşme” AB iade hukukunun bir parçası olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu Sözleşme ile, SİDAS, 27 Ocak 1977 tarihli Tedhişçiliğin Cezalandırılmasına Dair Avrupa Sözleşmesi, 19 Haziran 1990 tarihli Schengen Anlaşması, 27 Haziran 1962 tarihli Suçluların İadesi ve Adli Suçlarda Yardımlaşma Anlaşması hükümlerine ilaveler yapılarak Avrupa Birliği üye devletleri arasında uygulama kolaylığı sağlanması amaçlanmıştır. Ayrıca, bahsi geçen sözleşme ile suçluların iadesi kurumuna yeni bir yön verilerek özellikle terör suçu ile ortak mücadelenin hedeflendiğini söylemek mümkündür.

Schengen Anlaşması ile sınırlarda kontrollerin kaldırılması, üye devletler arasında iç güvenlik alanında daha sıkı bir işbirliğini gerektirmiştir. Bu kapsamda, 1999 yılında gerçekleştirilen Tampere Zirvesi sonucunda, yargı kararlarının karşılıklı tanınması ilkesinin uygulamaya konulması ve cezai konularda Ülkeler arasında daha yakın bir işbirliğinin tesisi gibi bir takım kararlar alınmıştır. Bu kararların yürürlüğe konulmasının bir adımı olarak, 13 Haziran 2002 tarihinde “Avrupa Tutuklama Emri ve Üye Devletler Arasındaki Teslim Usulleri Hakkında Konsey Çerçeve Kararı” kabul edilmiştir.

Avrupa tutuklama emri, suçluların iadesi konusunda mevcut karmaşıklığı ve gecikme olasılığını ortadan kaldırmayı amaçlamakta olup, bu düzenleme ile suçluların teslimine ilişkin yeni ve sadeleştirilmiş bir usulün başlatılması ve üye devletler arasındaki geleneksel işbirliği ilişkilerinin özgürlük, güvenlik ve adalet alanı içinde cezai konulardaki adli kararların serbestçe hareketine izin veren bir sistem ile değiştirilmesi hedeflenmiştir.

Bahsi geçen Çerçeve Kararın 1 inci maddesinde Avrupa tutuklama emri; cezai bir takibat gerçekleştirilmesi, bir hürriyeti bağlayıcı ceza veya bir tutuklama

Union done at Brussels on 27 September 1996, which emphasizes the importance of judicial cooperation in extradition and of fair trial, comes as a part of the European law on extradition.

By this Convention, the European Convention on Extradition, the European Convention on the Suppression of Terrorism of 27 January 1977, the Convention of 19 June 1990 implementing the Schengen Agreement, the Treaty on Extradition and Mutual Assistance in Criminal Matters of 27 June 1962, have been supplemented, whereby it was aimed to provide ease

of implementation thereof among the member states of the European Union. In addition, we can say that with this Convention a new direction is given to the institution of extradition, and that a common struggle is targeted particularly against terrorist crimes.

Lifting of border controls with the Schengen Agreement, has required tighter cooperation between the member states in the field of internal security. In this regard, as a result of the Tampere Summit held in 1999, certain decisions have been taken such as the implementation of the principle of mutual recognition of judicial decisions and the establishment of a closer cooperation between countries in criminal matters. As a step to bringing these decisions into force, the Council Framework Decision of 13 June 2002 on the European Arrest Warrant and the Surrender Procedures between Member States has been adopted.

The European arrest warrant, aims to eliminate the current complexity and the possibility of delay in the extradition process and to start a new simplified procedure for the surrender of convicts and to replace it with a system, allowing a free movement of court decisions in criminal matters, within a common area of freedom, security and justice of the conventional cooperation relations between the member states.

In Article 1 of the Framework Decision, European arrest warrant is defined as a judicial decision, issued by

emrinin uygulanmasını sağlamak için talep edilen bir kişinin bir başka üye devlet tarafından tutuklanması ve teslimi amacı ile bir üye devlet tarafından çıkarılan adli karar şeklinde tanımlanmıştır. Avrupa tutuklama emrinin çıkartılabilmesi için, emri çıkaran üye devletin hukukuna göre üst sınırı en az 12 aylık hürriyeti bağlayıcı ceza veya tutuklama emri ile cezalandırılabilen bir eylemin ya da bir mahkeme kararı ya da tutuklama emri ile öngörülmüş olan en az 4 aylık bir mahkumiyetin bulunması gerekmektedir.

Çerçeve Kararda sayılan bazı suçlar için çifte suçluluk, yani iade konusu eylemin hem talep eden hem de talep edilen devlet açısından suç oluşturması hali aranmaksızın Avrupa tutuklama emri üzerinden teslim mümkün olabilmektedir. Bunun için suç teşkil eden eylemin bir devletin hukukuna göre azami süresi en az üç yıllık bir hürriyeti bağlayıcı ceza veya güvenlik tedbirini gerektirmesi şartı bulunmaktadır. Çifte suçluluk şartının aranmadığı suçlar Çerçeve Kararda tahdidi olarak sayılmış olup, terörizm, bir suç örgütüne katılma, insan ticareti bu suçlardan bazıları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Avrupa tutuklama emrinin uygulanmasının talep edildiği üye devlet, bazı durumlarda talebi zorunlu olarak reddetmekle yükümlüdür. Bu haller; iadesi istenen kişinin işlediği suçun talep edilen devletin yargılama yetkisi içinde affa uğraması, iadesi istenen kişinin aynı suçtan dolayı cezaya mahkum olması ve bu cezanın infaz edilmesi veya iadesi istenen kişinin yaşının talep edilen devlet yasalarına göre cezayı gerektirmemesidir. Bunun yanı sıra Çerçeve Kararın 4 üncü maddesinde sayılan durumların varlığı halinde talep edilen devlet, Avrupa tutuklama emrinin gereğini yerine getirmeyi ihtiyari olarak reddedebilir. Ancak bir Avrupa tutuklama emrinin yerine getirilmesinin herhangi bir şekilde reddedilmesi durumunda, gerekçe gösterilmesi zorunludur.

a member state with a view to the arrest and surrender by another member state of a requested person, for the purposes of conducting a criminal prosecution or executing a custodial sentence or detention order. A European arrest warrant may be issued for acts, punishable by the law of the issuing Member State by a custodial sentence or a detention order for a maximum period of at least 12 months or, where a sentence has been passed or a detention order has been made for sentences of at least 4 months.

Certain crimes, listed in the Framework Decision, shall give rise to surrender pursuant to an European arrest warrant, without a need for verification of double criminality (where the action constitutes a crime for both the requesting and the requested state) of the act for which extradition is sought. For this reason, the article bears the condition that the act that constitutes a crime shall have a maximum period of at least three years imprisonment or security measures according to the issuing Member State's law.

Crimes that do not require double criminality are listed restrictively in the Framework Decision, among which are terrorism, participation in a criminal organization and trafficking in human beings.

The requested member shall be obliged to refuse to execute the European arrest warrant in certain cases. These cases are: the offence of a person who is sought for extradition is covered by amnesty within the jurisdiction of the requested state, the requested person has been judged and sentenced for the same crime by a Member State, provided that the sentence has been served or is currently being served and when the person who is the subject of the European arrest warrant may not, owing to his age, be held criminally responsible for the acts on which the arrest warrant is based under the law of the executing State. Besides, the state being requested may intentionally reject executing the European arrest warrant in case of the presence of situations stated in Article 4 of Framework Decision. However, reasons must be given for any refusal to execute a European arrest warrant.

Notwithstanding all the regulations within European Union regarding the institution of extradition, challenges on the extradition continue to be experienced. The example of this situation can be indicated as the problems arose during the execution of European arrest warrant issued against the former Catalan leader,

Suçluların iadesi kurumuna ilişkin Avrupa Birliği nezdinde yer alan tüm bu düzenlemelere karşın, iadeye ilişkin zorluklar yaşanmaya devam etmektedir. Bu duruma, İspanya ulusal yargısı tarafından, Katalonya özerk yönetiminde yasa dışı ilan edilmesine rağmen yapılan bağımsızlık referandumunu organize etmekten yargılanan eski Katalan lider Carles Puigdemont ve bakanlar hakkında düzenlenen Avrupa tutuklama müzekkeresinin uygulamasında ortaya çıkan sorunlar örnek olarak gösterilebilir. Belçika'da bulunan Puigdemont'un Avrupa tutuklama emrinin gereği olarak hakim karşısına çıkarılması sonucunda, bu hususun Belçika yargısının tasarrufunda olduğu gerekçesiyle serbest bırakılmasına karar verilmiştir. 2019 yılı Mayıs ayında yapılan Avrupa Parlamentosu (AP) seçimlerinde Puigdemont ve bazı eski Katalan liderler AP üyesi seçilmiş ancak mazbatalarını alamamıştır.

Bu konuda Avrupa Birliği Adalet Divanı'na (ABAD) yapılan başvuru sonucunda, Mahkemenin 19 Aralık 2019 tarihli ve C-502/19 sayılı kararında, İspanya'da mahkum olan ayrılık yanlısı Katalan liderlerden Vies Junqueras'ın Avrupa Parlamentosu üyesi seçilmesi nedeniyle dokunulmazlık hakkının bulunduğu, "Avrupa Birliği'nde Ayrıcalıklar ve Dokunulmazlıklara Dair Protokol"ün 9. maddesi gereğince, Avrupa Parlamentosu üyelerinin kendi ülkelerinde de dokunulmazlıklarının tanınmasının gerektiği belirtilmiştir. Söz konusu kararda, Katalan liderin seyahat etme hakkının mevcut olduğu, İspanya'nın Katalan liderin Strasbourg ve Brüksel'e girişini engelleme hakkının bulunmadığı, bunun için önce Avrupa Parlamentosu'ndan dokunulmazlığının kaldırılmasının talep edilmesi ve bu talebin Parlamento tarafından kabul edilmesi gerektiği hususlarına vurgu yapılmıştır. Anılan kararın ardından, Avrupa Parlamentosu, eski Katalan liderlerin milletvekilliklerini onaylamış ve Belçika ulusal yargısı tarafından Avrupa tutuklama emri uygulanmayarak askıya alınmıştır. Bu aşamada İspanya'nın Avrupa Parlamentosu'ndan Katalan liderlerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasını talep etmesi ve bunun sonucuna göre Avrupa tutuklama emrinin uygulanmasına yönelik bir karar alınması beklenmektedir.

Yukarıda yer verilen bilgiler ışığında; Avrupa Birliği'ne üye ülkeler arasında suçluların iadesi hususunda mevcut karmaşanın ve gecikmelerin giderilmesi amacıyla, basitleştirilmiş bir iade prosedürünü kabul eden düzenlemeler yapılmasına rağmen, gerek siyasi gerek başka sebeplerle iade konusunda sıkıntılar yaşanmaya devam etmektedir.

Carles Puigdemont and the ministers who were tried for organizing an independence referendum that was conducted despite being proscribed in Catalonia self government by national judiciary of Spain. As a result of bringing Puigdemont, who was located in Belgium, before the court in accordance with the European arrest warrant, the decision of his release was rendered as this matter was at the disposal of judiciary of Belgium. In the European Parliamentary elections that took place in May 2019, Puigdemont and some former Catalan leaders were elected as the members of European Parliament, however they could not receive their mandates.

In this regard, in consequence of the application made to the Court of Justice of the European Union (CJEU), in the judgment of December 19, 2019 No. C-502/19, the court stated that Vies Junqueras, one of the separatist Catalan leaders who were convicted in Spain, is vested with the right to immunity because he was elected as a member of European Parliament. It was also stated that the immunity rights of the European Parliament members should be recognized in their own countries pursuant to Article 9 of European Union Protocol on Privileges and Immunities. In the mentioned judgment, it was emphasized that the Catalan leader had the right to travel, Spain did not have the right to prevent the Catalan leader from entering Strasbourg and Brussels, firstly the abolishment of the immunity from European Parliament was to be requested and then this request was required to be approved by the Parliament. Following the aforesaid judgment, European Parliament approved the deputy statuses of the former Catalan leaders, the European arrest warrant was not executed and it was suspended by national judiciary of Belgium. At this stage, it is expected that Spain will request European Parliament to abolish the immunities of the Catalan leaders and European Parliament will decide for the execution of European arrest warrant accordingly.

In consideration of the information above, challenges regarding the extradition continue to be faced due to either political or other reasons even though the regulations for a simplified extradition procedure have been provided with a view to eliminate the current confusion and delays on the matter of extradition between the member countries of European Union.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZDE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN GENEL YAPISINA İLİŞKİN SUNUM GERÇEKLEŞTİRİLDİ

A PRESENTATION ON THE GENERAL STRUCTURE OF THE UNITED NATIONS WAS DELIVERED IN OUR DIRECTORATE GENERAL

Genel Müdürlüğümüz hizmet içi eğitim faaliyetleri kapsamında 31 Ekim 2019 tarihinde Genel Müdürlüğümüz Tetkik Hâkimi Sayın Dr. Ahmet ULUTAŞ tarafından “Birleşmiş Milletlerin Genel Yapısı, İşleyişi ve Temel Mekanizmaları” konulu sunum gerçekleştirilmiştir. Sunuma Genel Müdürlüğümüz yöneticileri, tetkik hâkimleri, adalet uzman yardımcıları ve ilgili personellerimiz katılım sağlamışlardır.

Sunumda komitelerin faaliyet alanlarına ve önemine değinilmiştir. Aynı zamanda, program sonunda Genel Müdürümüz Sayın Kasım ÇİÇEK tarafından birinci sınıfa ayrılan hakimlerimize belgeleri takdim edilmiş, emekliye ayrılan personelimize plaket verilmiştir.

Within the scope of in-service training activities of our Directorate-General, a presentation was made by on by Dr. Ahmet ULUTAŞ, a Rapporteur Judge of the Directorate General, “General Structure, Functioning and Fundamental Mechanisms of the United Nations”. Executives, rapporteur judges, assistant experts on justice and relevant staff of the Directorate-General participated the event.

The presentation touched upon the areas of activity and importance of the committees. At the same time, Mr Kasım ÇİÇEK, the Director-General, presented the certificates to the judges who promoted to the first class in judgeship and give plaques to the staff that were retired.

ENDONEZYA ADLÎ KOMİSYONU GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARET ETTİ

JUDICIAL COMMISSION OF INDONESIA PAYS A VISIT TO OUR DIRECTORATE GENERAL

Endonezya Cumhuriyeti Adli Komisyon üyesi Dr. H. SUMARTOYO ve beraberindeki heyet, 9 Aralık 2019 tarihinde Genel Müdürlüğümüze bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Yapılan görüşme sırasında Endonezya Heyeti Başkanı tarafından,

Adli Komisyonu'nun görev ve yetkileri hakkında bilgi verilmiştir. Genel Müdürlüğümüz yetkililerince de misafir heyete Genel Müdürlüğümüzün birimleri ve faaliyetleri tanıtılmış ve çalışmalarımız aktarılmıştır.

Dr. H. SUMARTOYO, member of the Judicial Commission of the Republic of Indonesia, and his accompanying delegation paid a visit to our Directorate-General on 9 December 2019.

In the meeting, Head of the Indonesian Delegation presented information on the duties and competencies of the Judicial Commission. Officials of our Directorate-General also presented information to the visiting delegation on the units and activities and works of our Directorate-General.

Geçtiğimiz Aralık ayı, Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM)) Savcısı Fatou Bensouda'nın Mavi Marmara Baskını ve Filistin'e ilişkin verdiği iki önemli karara tanıklık etti. Bensouda, 2 Aralık 2019 tarihinde verdiği kararla, Mavi Marmara Baskını ile ilgili olarak daha önce verdiği soruşturma açmama kararında bir değişiklik olmadığını açıkladı. Diğer taraftan, 20 Aralık 2019 tarihinde ise işgal altındaki Filistin topraklarında işlenen savaş suçları nedeniyle UCM Savcılığı tarafından bir soruşturma başlatılmasının şartlarının oluştuğunu belirtti. Bununla birlikte, Mahkeme'nin yetkisi hakkında bir karar verilmesi amacıyla Ön Yargılama Dairesi'ne (Pre-Trial Chamber) başvuruda bulundu.

Mavi Marmara Baskını ve Savcı Bensouda'nın Soruşturma Başlatmama Kararı

İsrail güçleri, 2010 yılında Gazze'ye insani yardım ulaştırmak ve İsrail'in Gazze'ye uyguladığı blokajı kaldırmak amacıyla yola çıkan deniz filosunda yer alan Mavi Marmara Gemisi'ne yaptığı saldırıda 10 Türk vatandaşını şehit etmiş ve 50'den fazla kişiyi yaralamıştı.

Olaydan sonra Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Ban-Ki Moon tarafından kurulan Uluslararası Soruşturma Kurulu'nun yayınladığı ve Palmer Raporu olarak da bilinen raporda, hayatını kaybeden kişilerin arkalarından ya da yakın mesafeden olmak üzere birden çok kez vuruldukları belirtilmiştir. Ayrıca, Gemi'nin İsrail güçleri tarafından ele geçirilmesinden sınırdışı işlemlerine kadar geçen süre içerisinde, İsrail kuvvetlerinin kontrolünde olan yolcu ve personelin de kötü muamele, taciz, tehdit, kişisel eşyalara nedensiz yere el konulması ve konsolosluk yardımından mahrum bırakma gibi davranışlara maruz bırakıldığı tespit edilmiştir.

BM İnsan Hakları Konseyi'nin olayla ilgili olarak 2 Haziran 2010'de kurduğu Araştırma Misyonu da 100'den fazla tanıkla yaptığı görüşmeler sonucunda hazırladığı raporda, İsrail kuvvetlerinin yardım filosuna yap-

Last December witnessed two significant decisions decreed by Fatou Bensouda – Prosecutor of International Criminal Court – on Mavi Marmara Raid and Palestine. Bensouda declared with her decision on 2 December 2019 that no change occurred in her previous decision to not file an investigation on the Mavi Marmara Raid. On the other hand, she indicated on 20 December 2019 that the conditions were developed in order for the Office of the Prosecutor of International Criminal Court to initiate an investigation due to the war crimes committed in Palestinian territories.

However, she applied to Pre-Trial Chamber for a decision to be ordered on the jurisdiction of the Court.

Mavi Marmara Raid and the Decision of Prosecutor Bensouda to not Initiate an Investigation

In their assault, the Israeli powers martyred 10 Turkish citizens and injured more than 50 individuals on board the Mavi Marmara flotilla which sailed as a part of the fleet to remove the blockage forced against Gaza by Israel.

After the incident, the report known as the Palmer Report which was published by International Investigation Board, established by Ban-Ki Moon – Secretary General of the United Nations – asserted that the persons who lost their lives were shot for multiple times either behind or from close distance. Moreover, it was determined that during the period when the flotilla was seized by the Israeli powers and until the deportation procedures, the passengers and personnel who were under the control of Israeli powers were exposed to ill treatment, abuse, threat and to such behaviors as seizure of personal belongings for no good reason and depriving the people of consular assistance.

Having been formed by the UN Human Rights Council on 2 June 2010 with regard to this incident, the Fact-Finding Mission also revealed in its report which was prepared at the end of interviews with more than 100 witnesses that international humanitarian law and human rights law were violated during the operation and the period when the passengers were kept in Israel until their deportation following the operation

tıkları operasyon ve yolcuların sınır dışı edilene kadar İsrail'de tutulmaları esnasında, uluslararası insancıl hukuk ve insan hakları hukukunun ihlal edildiğini ortaya koymuştur.

Mavi Marmara Gemisi'nin kayıtlı olduğu devlet olan Komor, 14 Mayıs 2013 tarihinde UCM'ye yaptığı başvuruda, İsrail askerlerinin yaptığı saldırı ile ilgili olarak soruşturma açılması talebinde bulunmuştur.

UCM Savcısı Bensouda, Komor'un başvurusu sonrası yaptığı ilk inceleme sonucunda, elde edilen bilgilerin Mavi Marmara'da savaş suçlarının işlendiğine inanmak için makul nedenler ortaya koyduğunu belirtmiş ve İsrail güçlerinin Roma Statüsü'nde yer alan; kasten öldürme, kasten vücut ve sağlığa ciddi zarar verme ile insan haysiyetini ciddi şekilde zedeleme suçlarının işlendiğine dair göstergelerin varlığına işaret etmiştir. Bununla birlikte, 6 Kasım 2014 tarihinde verdiği kararda, olayın Mahkeme'nin bir davayı görmesinde kabul edilebilirlik koşulu olan yeterli ağırlık (sufficient gravity) koşulunu taşımadığını ileri sürere kolayla ilgili soruşturma başlatmama kararı vermiştir.

Savcının kararı sonrası Komor, Ön Yargılama Dairesi'ne itirazda bulunmuş, Daire Savcıdan kararını gözden geçirmesini istemiştir. Bu karara rağmen, Bensouda soruşturma açmama kararını değiştirmemiştir. Komor'un yaptığı ikinci itiraz sonucu ise Ön Yargılama Dairesi 2 Eylül 2019 tarihinde verdiği ikinci kararında da Savcıdan kararını gözden geçirmesini tekrar istemiştir. Dairenin kararına rağmen Savcı tarafından bu kez geçtiğimiz Aralık ayında verilen kararda soruşturma açmama kararının kesin olduğu belirtilmiştir.

Roma Statüsü, bir olayın Mahkeme tarafından görülmesini gerektirecek ağırlıkta olmasını kabul edilebilirlik şartı olarak düzenlemiştir. Statü, Savcı ta-

against the aid flotilla by the Israeli powers.

By an application made to International Criminal Court on 14 May 2013, Comoros, which stands as the State holding the registry of Mavi Marmara flotilla, requested that an investigation be initiated regarding the attack of Israeli soldiers.

Bensouda – Prosecutor of the International Criminal Court – stated following her first examination of the application that the obtained information exhibited that there were reasonable grounds to believe that war crimes were committed on the Mavi Marmara and pointed out the presence of indications revealing that the offenses of deliberate murder, deliberately harming the body and health and seriously tarnishing human dignity which are prescribed in the Rome Statute were committed by the Israeli powers. However, in her decision dated 6 November 2014, she ordered not to initiate an investigation regarding the incident alleging that it did not carry “sufficient gravity” which is the requirement of admissibility for a case to be heard by the Court.

After the decision of the Prosecutor, Comoros made an objection before the Pre-Trial Chamber and upon this, the Chamber asked from the Prosecutor to review her decision. Despite this decision, Bensouda did not change her decision to not initiate an investigation. In its second decision dated 2 September 2019, the Pre-Trial Chamber re-requested from the Prosecutor to review her decision following the second objection made by the Comoros. In spite of the decision of the Chamber, Prosecutor stated in the decision decreed on last December that her decision to not initiate an investigation was final.

Rome Statute has regulated that the gravity of an incident necessitating to be heard by the Court is a requirement of admissibility. If a Prosecutor decides not to initiate an investigation at the end of examinations conducted regarding an incident, on the grounds that it does not carry the requirement of sufficient degree of gravity, the Statute enables the Pre-Trial Chamber to render a decision in order for the review of the decision of the Prosecutor instead of stipulating a mechanism which could remove the such decision of the Prosecution. This regulation is an indication of broad authorities vested to the Prosecutor in the International Criminal Court system. Decision of the Pros-

rafından bir olay ile ilgili olarak yapılan inceleme sonucunda, yeterli ağırlık şartının gerçekleşmediği gerekçesiyle soruşturma açılmaması yönünde karar verilmesi halinde, Savcılığın bu kararının kaldırılmasını sağlayacak bir mekanizma öngörmek yerine, yalnızca Ön Yargılama Dairesi tarafından bu kararın gözden geçirilmesine yönelik bir karar verilebilmesi imkânını tanımıştır. Bu düzenleme, UCM sisteminde Savcıya verilen geniş yetkilerin bir göstergesidir. Savcının soruşturma açmama kararı, Ön Yargılama Dairesi'nin kararları da dâhil olmak üzere sert eleştirilere konu olmuştur.

İşgal Altındaki Filistin Topraklarında İşlenen Suçlar ve Mahkeme'nin Yetkisine Dair Karar Talebi

Geçtiğimiz Aralık ayında Savcı Bensouda tarafından verilen bir diğer önemli karar ise işgal altındaki Filistin topraklarında işlenen suçlarla ilgilidir. Bensouda, 20 Aralık 2019 tarihinde yaptığı açıklamada, Filistin'de işlenen savaş suçlarıyla ilgili yaptığı ön inceleme sonucunda, Filistin'de savaş suçlarının işlendiği sonucuna ulaştığını ve soruşturma başlatılması için gerekli şartların oluştuğunu belirtmiştir. Buna karşın, doğrudan soruşturmayı başlatmak yerine Ön Yargılama Dairesi'nden Mahkeme'nin yetkisine dair bir karar vermesini istemiştir.

Filistin, 1 Ocak 2015'te Roma Statüsü'nün 12/3. maddesi uyarınca yaptığı beyanla UCM'nin Filistin'de işlenen suçlarla ilgili olarak yargılama yetkisini kabul ettiğini bildirmiş, 2 Ocak 2015 günü BM'ye yaptığı beyanla, Mahkeme'nin kurucu sözleşmesi olan Roma Statüsü'ne katıldığını ilan etmiştir. Roma Statüsü, Filistin bakımından 1 Nisan 2015 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. Filistin'deki duruma ilişkin ön inceleme 16 Ocak 2015'te başlatılmıştır.

Mahkeme'nin bir olayla ilgili olarak yetkili olduğunun kabul edilebilmesi için taraf devletlerden birinin olayı Mahkeme'ye göndermesi (referring the case to the Court), BM Güvenlik Konseyi tarafından BM Şartı'nın VII. Faslı kapsamında bir olayın Mahkeme'ye havale edilmesi ya da UCM Savcısı'nın Statü'nün 15. maddesi uyarınca kendi inisiyatifini ile (proprio motu) soruşturma başlatması hallerinden birinin gerçekleşmesi gerekmektedir.

ecutor to not initiate an investigation has become the subject of harsh criticisms including the decisions of Pre-Trial Chamber.

The Crimes Committed on the Palestinian Territories which are under Occupation and the Request for the Decision on the Jurisdiction of the Court

The other significant decision of the Prosecutor Bensouda in the last December was on the crimes committed on the Palestinian territories which are under occupation. Bensouda underlined in her statement on 20 December 2019 that she reached to the conclusion at the end of preliminary examinations that war crimes were committed in Palestine and the conditions necessary to initiate an investigation were formed. Despite this, she requested from the Pre-Trial Chamber to render a decision on the jurisdiction of the Court instead of directly initiating the investigation.

Palestine announced with the statement it made on 1 January 2015 that it accepted the jurisdiction of International Criminal Court with regard to the crimes committed in Palestine pursuant to the article 12/3 of the Rome Statute and it declared to the UN on 2 January 2015 that it acceded to the Rome Statute which is the treaty that established the Court. Rome Statute was enforced on 1 April 2015 in terms of Palestine. Preliminary examination with regard to the situation in Palestine was initiated on 16 January 2015.

In order for the Court to be accepted to have the jurisdiction with regard to any incident, it is necessary that one of the conditions given below must occur;

- one of the states party to the Statute should refer the case to the Court,
- an incident be referred to the Court by the UN Security Council within the scope of the Chapter VII of the UN Charter, or
- an investigation be initiated by the Prosecutor of the

Savcı, Ön Yargılama Dairesi'ne yaptığı başvuruda Mahkeme'nin Filistin'de işlenen suçlar bakımından yetkili olup olmadığına ilişkin bir karar vermesini istemektedir. Bu kapsamda Filistin'in devlet olarak tanımlanıp tanımlanamayacağı ve işgal altındaki Filistin topraklarında (Batı Şeria, Gazze ve Doğu Kudüs) işlenen suçların yer bakımından Mahkeme'nin yetkisine girip girmeyeceği hususunda bir karar talep edilmektedir.

Savcı Bensouda, Filistin'in bir devlet olarak kabul edilmesi gerektiği görüşündedir. Bu görüşünü şu hususlara dayandırmaktadır.

BM Genel Kurulu 29 Kasım 2012 tarihinde verdiği 67/19 sayılı Kararıyla Filistin'e üye olmayan gözlemci devlet (non-member observer State) statüsü tanımıştır. Ayrıca, Filistin, 2 Ocak 2015'te BM'ye yaptığı beyanla Roma Statüsü'ne taraf olmuştur. Böylece, Filistin de Statü'nün taraf devletlerinden (State party) birisi haline gelmiştir.

Savcı, yukarıda belirtilen gerekçelerin dışında, uluslararası hukukta kabul edilen ilkelere göre de Filistin'in devlet statüsünde olduğunu belirtmektedir. Bir yapının devlet olarak kabul edilip edilemeyeceği, 1933 tarihli Montevideo Sözleşmesi'nde yer alan ve bugün genel olarak uluslararası teamül hukukunu yansıttığı kabul edilen dört ölçüte göre belirlenmektedir. Buna göre devlet olarak kabul için; daimi bir nüfus, belirli bir ülke, bir hükümet ve diğer devletlerle ilişkiye girebilme kapasitesinin varlığı gerekmektedir. Devlet niteliğinin varlığı için diğer devletlerin tanımalarının gerekip gerekmediği ise tartışmalıdır. Bir görüş diğer devletlerin tanımalarının devlet niteliğinin bir unsuru olduğunu ifade ederken, diğer görüş ise tanımının yalnızca açıklayıcı bir etkisi olduğunu, devlet niteliğini kazanmanın başka devletlerin tanımalarını gerektirmediğini ileri sürmektedir.

Savcı, Filistin'in daimi bir nüfusa ve işgal altındaki toprakları kapsayacak şekilde belirli bir ülkeye sahip olduğunu, bunların yanında diğer devletlerle ilişki kurabilme kapasitesini de gösterdiğini ifade etmek-

International Criminal Court proprio motu, pursuant to the article 15 of the Statute.

The Prosecutor, in her application to the Pre-Trial Chamber, requests that it take a decision whether the Court has jurisdiction over the crimes committed in Palestine. Within this scope, it is requested that a decision is taken whether Palestine can be defined as a state and whether the crimes committed on the occupied Palestinian territories (West Bank, Gaza, and Eastern Jerusalem) are under the jurisdiction of the Court in terms of their location.

Prosecutor Bensouda is of the opinion that Palestine should be acknowledged as a state. She grounds her decision on following points.

General Assembly of the UN accorded Palestine the status of non-member observer state with its Decision dated 29 November 2012 and numbered 67/19. In addition, Palestine became a party to the Rome Statute with its declaration to the UN on 2 January 2015. Therefore, Palestine became one of the States party to the Statute as well.

The Prosecutor, apart from the justifications given above, asserts that Palestine has the state status in accordance with the principles adopted under the international law. Whether a structure can be acknowledged as a state or not is determined in accordance with four criteria which are stipulated in the Montevideo Convention of 1933 and accepted to be reflecting the customary international law in today's world general. According to this, a permanent population, a defined territory, a government and the capacity to enter into relations with other states are required to be acknowledged as a state. It is a controversial issue whether recognition by other states is required for statehood. While some suggest that recognition by other states is an element of statehood, some others suggest that recognition has only an explanatory effect and it does not require to be recognised by other states to acquire the state status.

The prosecutor states that Palestine has a permanent population and a defined territory including the ter-

tedir. Ayrıca, Filistin tarafından işgal altındaki bölgelerde hükümet otoritesinin kullanılmamasının, devlet niteliğine etki etmeyeceğini savunmaktadır. Son olarak da, Filistin'in 138 devlet tarafından tanınmış olduğunu vurgulamaktadır.

Savcı Bensouda, bunların yanı sıra, yukarıda zikredilen Genel Kurul Kararında, Filistin halkının işgal altındaki topraklarında 1967'de belirlenen sınırlar dâhilinde kendi kaderini tayin hakkına (right to self-determination) sahip olduğunun vurgulanmasına ve Güvenlik Konseyi'nin 23 Aralık 2016 tarih ve 2334 (2016) sayılı Kararında 1967 yılında belirlenen sınırların tarafların anlaşması dışında değişmesinin kabul edilmeyeceğinin belirtilmiş olmasına atıf yapmaktadır. Ayrıca, Uluslararası Adalet Divanı tarafından verilen "İşgal Altındaki Filistin Topraklarında Duvar İnşasının Hukuki Sonuçları (Legal Consequences of Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory) konulu tavsiye kararında duvarın inşasının Filistin hakkının kendi kaderini tayin hakkını engellediğinin ortaya koyulmasına ve diğer uluslararası mekanizmalarca verilen kararlara da dayanarak işgal altındaki Filistin topraklarının suçun işlendiği yer olduğu görüşünü savunmaktadır.

Esasen UCM Savcısı tarafından bir olaya ilişkin yapılan inceleme sonucunda soruşturma başlatılması gerektiği kanaatine varılmış ise ayrıca bir izin ya da karar alınmasına gerek bulunmamaktadır. Roma Statüsü'nün 53. maddesine göre, Savcı, ulaşabildiği bilgiler ışığında; Mahkeme'nin yetkisine giren bir suçun işlendiğine inanmak için makul bir temelin bulunması ve davanın kabul edilebilir olmasının yanı sıra, işlenen suçların ağırlığı ve mağdurların menfa-

ritories under occupation and, in addition, it demonstrates the capacity to enter into relations with other states. Furthermore, she maintains that the fact that government authority cannot be exercised by Palestine in the occupied territories does not have an impact on the statehood. Finally, she underlines that Palestine is recognised by 138 states.

Besides, Prosecutor Bensouda refers to the fact that it is emphasised in the abovementioned Decision of the General Assembly that the people of Palestine has the right to self-determination in the occupied territories under the borders identified in 1967 and to the fact that it is stated, in the Decision dated 23 December 2016 and numbered 2334 (2016) of the Security Council, that it is unacceptable that the borders identified in 1967 are changed except for an understanding between the parties. Additionally, in the advisory opinion of the International Court of Justice entitled "Legal Consequences of Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory", it is maintained that construction of a wall demonstrates that the people of Palestine are prevented from enjoying the right to self-determination and that the occupied Palestinian territory is the place where the crimes are committed, on the basis of decisions taken by other international mechanisms.

Essentially, if it is concluded that an investigation should be launched as a result of the review of an event by the Prosecutor of the ICC, there is no need to take any additional decisions or to get any additional permissions. In accordance with Article 53 of the Rome Statute, the Prosecutor, in light of the information she obtains, will decide if the launch of an investigation is in the interest of justice considering the gravity of the crime and the interests of the victims, as

atleri gözetildiğinde soruşturma açılmasının adalete hizmet edecek nitelikte olup olmadığına bakacak ve soruşturmayı başlatacaktır.

Bensouda'nın Mavi Marmara Baskını ve Filistin'de işlenen suçlarla ilgili olarak yürüttüğü işlemlerdeki kararları birbiriyle karşılaştırıldığında, iki farklı eğilim bulunduğu söylenebilecektir.

Mavi Marmara Baskını ile ilgili olarak savaş suçlarının işlendiğini kabul eden Savcı, olayın UCM tarafından görülmesine yetecek ağırlıkta olmadığı görüşünü ileri sürerek soruşturma başlatmamıştır. Ön Yargılama Dairesi'nin iki kez Savcı'dan kararını gözden geçirmesini istemesine rağmen görüşünde ısrar eden Bensouda, Roma Statüsü'nün kendisine verdiği bağımsızlığı sonuna kadar kullanmaya niyetli gözükmektedir.

Bensouda, Filistin ile ilgili olarak yaptığı inceleme sonucunda ise savaş suçlarının işlendiğini ve olay hakkında bir soruşturma başlatılması için şartların yeterli olduğunu kabul etmiştir. Buna rağmen, yetkisi dâhilinde olmasına rağmen doğrudan soruşturmayı başlatmak yerine, Ön Yargılama Dairesi'nden Mahkeme'nin işgal altındaki Filistin topraklarında işlenen suçlar ile ilgili olarak yetkili olup olmadığına ilişkin bir karar vermesini talep etmektedir. Savcı, talebinin gerekçesini, bu durumu ileriki aşamalarda ortaya çıkacak olan yetki sorununun erken aşamada çözülmesi olarak göstermektedir. Mavi Marmara ile ilgili olarak, Roma Statüsü'nün kendisine tanıdığı yetkiyi kullanan Savcı, Filistin incelemesi yönünden ise yetkisini çok daha ihtiyatlı kullanmayı tercih etmiştir.

Sonuç olarak, hâlihazırda, ne Mavi Marmara Baskını ile ne de işgal altındaki Filistin topraklarında işlenen suçlar yönünden UCM Savcısının açtığı bir soruşturma bulunmaktadır. Ön Yargılama Dairesi tarafından Mahkeme'nin yetkili olduğu yönünde verilecek bir kararın soruşturmayı güçlendirebileceği söylenebilecek ise de yetki konusunda bir itirazın yargılama aşamasında tekrar ileri sürülmesi de mümkün gözükmektedir. Yetkisizlik yönünde bir karar verilmesi halinde ise herhangi bir soruşturma dahi açılmamış olacaktır.

well as the existence of reasonable grounds and case's being acceptable, for the prosecutor to believe that a crime, which is under the jurisdiction of the Court, is committed, and will launch the investigation.

When decisions of Bensouda on Mavi Marmara Raid and crimes committed in Palestine are compared to each other, it can be stated that there are two tendencies.

The Prosecutor, who acknowledges that war crimes have been committed with regard to the Mavi Marmara Raid, did not launch an investigation maintaining that the event was not grave enough to be addressed by the ICC. Although the Pre-Trial Chamber requested two times that the Prosecutor review her decision, Bensouda, insisting on her opinion, seemed to be enjoying the independence granted to her by the Rome Statute to the full extent.

Bensouda, as a result of the examination she carried out with regard to Palestine, acknowledged that war crimes were committed and that conditions were sufficient enough to launch an investigation. Despite this, she requested from the Pre-Trial Chamber to render a decision on whether the Court has jurisdiction over the crimes committed on the occupied Palestinian territories instead of directly launching an investigation despite the fact that she had the authority to do so.

The Prosecutor grounds her request on the early resolution of the problem of jurisdiction which shall arise in further stages. Exercising the authority granted to her by the Rome Statute with regard to Mavi Marmara, the Prosecutor preferred to exercise this authority in a more cautious manner when it comes to Palestine.

In conclusion, there are no investigations launched by the Prosecutor of the ICC in the current situation with regard to either Mavi Marmara Raid or the crimes committed on the occupied Palestinian territories. Although it can be stated that a decision by the Pre-Trial Chamber asserting that the Court has jurisdiction might strengthen the investigation, it seems possible that an objection on the issue of jurisdiction can be raised again in the trial phase.

If a decision on lack of jurisdiction is ordered, there shall not even be an investigation.

CEZAİ KONULARDA ULUSLARARASI
ADLİ İŞ BİRLİĞİ SEMPOZYUMUCEZAİ KONULARDA ULUSLARARASI
ADLİ İŞ BİRLİĞİ MEVZUATI

Genel Müdürlüğümüzce, 13-14 Nisan 2018 tarihlerinde Antalya’da gerçekleştirilen bilimsel sempozyum tebliğlerinin bir araya getirildiği “Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Sempozyumu” kitabı ile cezai konularda kendilerine en sık başvurulan uluslararası sözleşmeleri içeren “Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Mevzuatı” isimli iki adet kitap yayımlanmıştır.

Our Directorate General published two books namely “Symposium on International Judicial Cooperation in Criminal Matters” which gathered presentations of the science symposium of 13-14 April in 2018 in Antalya and “Legislation on International Judicial Cooperation in Criminal Matters” comprising the most frequently consulted international conventions in criminal matters.

AVRUPA BİRLİĞİ UYUM BÜROSU

EUROPEAN UNION HARMONIZATION BUREAU

Avrupa Birliği (AB) üyeliğine aday ülkemizin 2005 yılı itibariyle tam üyelik için katılım müzakerelerine başlaması sonrası AB müktesebatının çalışılması ve AB Kurumları (özellikle Avrupa Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu) ile ilişkilerin koordinesi ve yönetimi konusunda faaliyet icra edecek kurumlara ihtiyaç hasıl olmuştur. Bu ihtiyaç kapsamında Bakanlığımız nezdinde de kurumsal yapılanmaya gidilerek genel koordinasyon görevi büromuza verilmiştir.

Bu kapsamda, Cumhurbaşkanlığı 1 No'lu Kararnamesi'nin 45. maddesi uyarınca Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'nün büromuz kapsamındaki genel olarak görevleri: Bakanlığımız görev alanına giren Avrupa Birliği müktesebatına uyum ile ilgili konularda Bakanlık birimleri arasında koordinasyonu sağlamak, inceleme ve araştırmalar yapmak, Dışişleri Bakanlığı ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının ko-

After our country, candidate for membership to the European Union (EU), started accession negotiations for full membership as of 2005, the institutions were required to carry out activities related with the studies on EU acquis and the coordination and management of relations with EU Institutions (especially with European Commission and European Parliament). Within the scope of this requirement, the institutional structuring was made at our Ministry and the duty of general coordination was given to our bureau.

In this regard, in accordance with the Article 45 of the Presidential Decree No.1, the duties of the Directorate General for Foreign Relations and European Union related with our bureau were determined in general terms as follows: to make research and investigation and to enable coordination among the units of the Ministry related with the issues of harmonization with the European Union acquis, which falls into the area of responsibility of our Ministry; to assist coordi-

ordinasyon çalışmalarına yardımcı olmak, bu alanda Cumhurbaşkanının genel politikasını uygulamaya yönelik tedbirler almak, uyum ve uygulama çalışmaları ile ilgili işleri yürütmek, Bakanlığın görev alanına giren konularda Avrupa Birliği ile ilişkilerin ulusal program, kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda yürütülmesini sağlamak, Görev alanına giren konularda personelin yurt içi ve yurtdışı eğitimi ile ilgili işlemleri yürütmek, iştirak olunan yurtdışı faaliyetlere ilişkin olarak düzenlenecek raporları Bakanlığın ilgili birimlerine ve diğer ilgili kuruluşlara iletmek olarak belirlenmiştir.

Kararnamenin belirlemiş olduğu sınırlar dahilinde, öncelikle AB'nin aday ülkeler için her yıl düzenlemiş olduğu ülke raporunun yargı alanındaki katkısını sağlamak, aday ülkelerin yerine getirmeyi üstlendiği 35 Fasıldan Bakanlığımızın doğrudan sorumlu olduğu 23. Fasil "Yargı ve Temel Haklar" ile birlikte diğer fasıllarda da yargıyı ilgilendiren konularda Bakanlığımızın temsili, görüşü ve koordinasyon görevlerini ifa etmek, 23. ve 24. Fasil ile diğer reform konularının ele alındığı, Adalet, Dışişleri, İçişleri ve Hazine ve Maliye Bakanlarının katılımlarıyla gerçekleştirilen Reform Eylem Grubu (REG) toplantılarının ve Siyasi İşler Alt Komite Toplantısı'nın (SİYAK) koordinasyon ve organizasyon iş ve işlemlerini gerçekleştirmek ayrıca vatandaşlarımıza AB Schengen alanına vizesiz seyahat imkanı sağlayacak olan Vize Serbestisi Diyaloğu kapsamındaki işleri takip etmek, Türkiye – AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) toplantıları, Türkiye – AB Ortaklık Komitesi, fıkri mülkiyet hukuku ve serbest ticaret anlaşmaları konularında çalışmalar da önemli faaliyetlerimiz arasında bulunmaktadır.

Eğitim konusunda da görev icra etmekte olan büromuz Türk Yargısının Adli ve İdari Kapasitesinin Güç-

nation activities of the Ministry of Foreign Affairs and other public institutions and organizations; to take measures towards the application of general policy of the President in this field; to carry out activities related with harmonization and application; to enable the relations with the European Union to be maintained in line with the targets prescribed in the national program, development plans and annual programs in terms of the issues, which falls into the area of responsibility of our Ministry; to carry out activities related with domestic and foreign education of the staff; to submit the reports, prepared related with participation in the activities abroad, to the related units of the Ministry and other related institutions.

Within the limits of the Decree, our bureau also carries out the following important activities: to make contributions in the field of judiciary to the country report, annually prepared by the European Union for the candidate countries; to perform duties on behalf of our Ministry related with representation, expression of opinions and coordination towards the 23rd Chapter titled as "Judiciary and Fundamental Rights", for which our Ministry is directly responsible, and the issues of judiciary in other chapters from among 35 Chapters that the candidate countries are assumed to adapt; to carry out coordination and organization activities of Reform Action Group (RAG) Meetings, held with the participation of the Minister of Justice, the Minister of Foreign Affairs, the Minister of Interior and the Minister of Treasury and Finance in order to address 23rd and 24th Chapters and other reform issues, and the Political Affairs Sub-Committee (SİYAK) Meeting; to follow-up issues within the scope of the Visa Liberalisation Dialogue, which will give an opportunity to our citizens for travelling to the Schengen area of the European Union without a visa; to follow-up Turkey-EU Joint Parliamentary Committee and Turkey-EU Association Committee meetings; to make studies on the intellectual property law and free trade agreements.

Our bureau also performs duties in the field of train-

lendirilmesi Amacıyla Hâkim ve Cumhuriyet Savcılarının Yabancı Dil ve Yüksek Lisans Eğitimi Projesi” kapsamında Genel Müdürlüğümüzce üstlenilen sekretarya hizmetlerinin yürütülmesinden sorumludur. Ayrıca Jean Monnet burs programı, MATRA (CoPROL) eğitim programı ve Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi (ATAUM) kurs eğitimleri kapsamında yargı alanında koordineyi sağlamak görevlerimiz içindedir.

Son olarak da AB kurumlarından Bakanlığımıza yapılan istişari ziyaretler ile ilgili hazırlık ve koordinasyonunu yürütmek, ihtiyaç hasıl olduğunda AB müktesebatıyla ilgili mukayeseli araştırmalar yapmak görevlerimiz arasındadır.

AB Uyum Bürosu, 1 Genel Müdür Yardımcısı, 1 Daire Başkanı, 5 Tetkik Hâkimi denetiminde, 1 Şube Müdürü ve 3 Memur ile görev yapmaktadır.

ing. Our bureau is responsible for carrying out the secretariat services, undertaken by our Directorate General, within the scope of “The Project on Foreign Language Training and Master Education for Judges and Public Prosecutors with the Aim of Strengthening the Judicial and Administrative Capacity of the Judiciary of Turkey”. In addition, one of our duties is to enable the coordination in the field of judiciary within the scope of Jean Monnet Scholarship Programme, MATRA (CoPROL - Cooperation with Pre-Accession Countries on the Rule of Law) training programme and Ankara University - European Communities Research and Application Centre course programmes.

In conclusion, our bureau carries out the preparation and coordination activities for consultative visits, paid to our Ministry from the institutions of the EU, and makes comparative researches related with EU acquis, if required.

In the EU Harmonization Bureau, 1 Deputy Director General, 1 Head of Department, 5 Rapporteur Judges, 1 Section Chief and 3 Public Officers hold the office.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ'DEN

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Daire Başkanı Emrullah ÜN,
Şube Müdürü Halil COŞKUN,
Mütercim Berkan SEYHAN,
Mütercim Ece ÇETİN,
Mütercim Burhan BİLGİN,
Memur Deniz YILDIRIM,
Memur Yeşim DORAK,
Memur Yağmur SANDILAÇ,

Genel Müdürlüğümüzde göreve başlamışlardır.

Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der, yeni görevlerinde başarılar dileriz.

BAŞKA GÖREVE ATANANLAR

Tetkik Hâkimi Kansu KARA
Adli Sicil ve İstatistik
Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Onur HELVACI
Ceza İşleri
Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Yasin YILDIRIM
Mevzuat
Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Oğuz Gökhan YILMAZ
Ceza İşleri
Genel Müdürlüğüne,
Tetkik Hâkimi Ümit KAYMAZ
Danıştay
Tetkik Hâkimliğine,
Tetkik Hâkimi Emrah KURTOĞLU
Danıştay
Tetkik Hâkimliğine,
Tetkik Hâkimi Rıza GÜNDAY
Ankara
İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Tetkik Hâkimi Yunus Emre BİLGİLİ
Elmalı Hâkimliğine,

Şube Müdürü Aynur NAZLAN Gaziantep Adliyesi
Yazı İşleri Müdürlüğüne, görevlendirilmiştir.

Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

EMEKLİYE AYRILAN

Şef Ziya ŞAHAN,
V.H.K.İ. Halil Tamer CANAGİR,
Memur Sebattin ÇAVDAR,

***Emekliye ayrılmışlardır.
Kendilerine hayırlı olsun diyor,
mutlu günler diliyoruz.***

NEWLY APPOINTED PERSONNEL TO THE MINISTRY

Head of Department Emrullah ÜN,
Chief of Bureau Halil COŞKUN,
Translator Berkan SEYHAN,
Translator Ece ÇETİN,
Translator Burhan BİLGİN,
Public Officer Deniz YILDIRIM,
Public Officer Yeşim DORAK,
Public Officer Yağmur SANDILAÇ

have been appointed to the General Directorate.

We take this opportunity to welcome them and wish them success in their new posts.

PERSONNEL ASSIGNED TO OTHER POSITIONS

Rapporteur Judge Kansu KARA appointed to the Directorate General for Criminal Records and Statistics,

Rapporteur Judge Onur HELVACI appointed to the Directorate General for Criminal Affairs,

Rapporteur Judge Yasin YILDIRIM appointed to the Directorate General for Legislation,

Rapporteur Judge Oğuz Gökhan YILMAZ appointed to the Directorate General for Criminal Affairs,

Rapporteur Judge Ümit KAYMAZ appointed to the Council of State as Rapporteur Judge,

Rapporteur Judge Emrah KURTOĞLU appointed to the Council of State as Rapporteur Judge,

Rapporteur Judge Rıza GÜNDAY appointed as Member of Ankara Administrative Court,

Rapporteur Judge Yunus Emre BİLGİLİ appointed to Judicature in Elmalı,

Chief of Bureau Aynur NAZLAN appointed to Court House in Gaziantep as Chief Clerk

We wish them success in their new posts.

RETIRING PERSONNEL

Chief Ziya ŞAHAN,
Data Preparation and Control Operator Halil Tamer CANAGİR,
Public Officer Sebattin ÇAVDAR,

have retired.

We congratulate them and wish them happiness in their future endeavours.

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.diabgm.adalet.gov.tr

Twitter @diabgm_tr @diabgm_en

Baskı: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası
Adres: İstanbul Yolu 13.km Şaşmaz Hava Müzesi Karşısı Şaşmaz / ANKARA
Tel: 0.312 278 76 10 - Fax: 0.312 278 25 68 Mail: ancematbaa@gmail.com